

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

המערער (והמשיבה בערעור השני) לשכת עורכי הדין – מחוז תל אביב
- ע"י ב"כ עו"ד צביקה מצקין

נגד

המשיב (והמערער בערעור השני) 1. נסים דני זילברשלג
- בעצמו

המשיבים הנוספים 2. גליל מימון
3. אריה מימון
- שניהם ע"י ב"כ עו"ד אלחנן ויניצקי ועו"ד אביגיל מנדל

4. עו"ד ליאור דגן – המנהל המיוחד

1
2

החלטה

3
4
5

כללי

6
7

1. בתיק זה שהוגש בחודשים פברואר ומרץ 2016, ניתן פסק דין מוסכם בשני הערעורים ביום י"ז באייר תשע"ו (25.5.2016).

8
9

2. לאחר מתן פסק הדין המוסכם הנ"ל, הוגשו הליכים במשך כמעט שלוש שנים, שתחילתם בבקשה מיום 24.11.2016, שהגיש המשיב בערעור הראשון והמערער בערעור השני, ניסים דני זילברשלג (להלן: "המבקש"), שכותרתה "בקשה דחופה לחתימה על פסיקתא לפי פסק דין מיום 25.5.16".

10
11

3. בהמשך, הוגשו בקשות נוספות של המבקש גם כנגד אנשים אחרים (משיבים 2 ו-3), תגובות ותגובות לבקשותיהם.

12
13

4. בשלב שלאחר מכן, לאחר שהחלו נגד המבקש הליכי פשיטת רגל, נכנס לתמונה המנהל המיוחד, עו"ד ליאור דגן (המשיב 4).

14
15

5. ביום 5.5.2019 הודיע המנהל המיוחד כי אין לו התנגדות שהחייב (המבקש שבפניי) ימשיך בניהול ההליכים בתיק זה, ללא דיחוי.

16
17

6. דא עקא, מכתב זה הגיע אלי רק לאחר 29.4.2019 (יום סיום כהונתי כשופט). החלטה זו ניתנת על ידי בתוך 3 חודשים, שבהם אני רשאי לעסוק כן על פי סעיף 15(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

18
19

7. החלטה זו, אפוא, עוסקת בבקשה שהוגשה לאחר שניתן פסק דין מוסכם, וזאת לאחר כמעט 3 שנים של בקשות ובקשות חוזרות ותגובות ותגובות שכנגד, הכל כפי שיפורט להלן.

20
21

22
23

24

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

פסק הדין המוסכם

- 1
2 8. כדי להבין את ההליכים, מן הראוי להביא את פסק הדין המוסכם, שניתן על ידי ביום יז באייר
3 תשע"ו (25.5.16), שזה נוסחו:
4 "1. ביום יז אייר תשע"ו (22.5.16), במסגרת הדיון בערעורים של שני הצדדים, הועלתה
5 על ידי הצעה זו, להסדר כולל בשני התיקים, כדלקמן (עמ' 15, שורות 16-29):
6 "1. ככל שהדבר נוגע לאישום הראשון (הזיוף בפרשת גליל-מימון) –
7 ייקבע בהסכמה כי, בין היתר, לאור חזרת הפרקליטות מהאישום
8 הפלילי נגד המשיב, ויתר הטענות לעניין אמינות העדים, יבוטל
9 חלק הכרעת הדין העוסק בנושא זה, ולא יתקבל ערעור הלשכה
10 בנושא זה, ויראו את המשיב כזכאי לכל דבר ועניין בפרשה
11 הראשונה הנ"ל.
12 2. ככל שמדובר באישום השני (כספי טפירו) – ייקבע בהסכמה כי
13 הכרעת הדין של בית הדין המשמעתית המחוזי, לפיה המשיב זוכה
14 מעבירות זיוף, לקיחת כספי לקוח שלא בהסכמתו, יישארו בעיניו,
15 ובמקביל, תישאר בעינה הרשעתו של המשיב בעבירה של אי
16 שמירה על כבוד המקצוע.
17 3. על אף שההשעיה על תנאי של חודשיים נקבעה ביחס לשתי
18 העבירות, מוסכם כי עונש זה לא יתוקן, ויישאר בתוקף, גם כאשר
19 מדובר בהרשעה בעבירה אחת.
20 4. כפוף לתיקונים האמורים לעיל, שני הערעורים יידחו".
21 3. ב"כ המערערת, עו"ד מצקין, הודיע בדיון האמור, כי עליו לקבל את אישור פרקליט
22 ועדת האתיקה. הוא הציע כי תשובתו תינתן בכתב בתוך 3 ימים, וכי אם תהיה
23 בחיוב – ניתן יהיה לתת פסק דין; וכי אם תהיה בשלילה, הסכים כי בית המשפט
24 יוכל לתת פסק דין על פי החומר שבתיק (ראה: עמ' 3, שורות 2-4, לפרוטוקול
25 הנ"ל).
26 4. המשיב הסכים להצעת בית המשפט, על אף שאין בה קבלת מלוא טענותיו, תוך
27 שהוא מסביר שהוא 'נגרר' להליכים בבתי הדין המשמעתיים במשך 7 שנים
28 (הקובלנה הוגשה בשנת 2008, ומספר התיק הוא בד"מ 208/08; עמ' 3, שורות
29 7-9, לפרוטוקול).
30 5. בהחלטתי, ביום הדיון, איפשרתי לב"כ הלשכה להתייעץ עם פרקליט ועדת
31 האתיקה (החלטה מיום יז אייר תשע"ו (22.15.16), עמ' 3, שורות 27-20).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 6. בהודעתו, מיום 25.5.16, הודיעני ב"כ המערערת, כי בנסיבותיו הייחודיות של
- 2 התיק, מסכימה המערערת, הלשכה, להמלצת בית המשפט, כפי שניתן לה ביטוי
- 3 בפרוטוקול הדיון, מיום 22.5.16.
- 4 7. המערערת מבקשת להדגיש בהודעתה הנ"ל, כי הסכמתה להמלצת בית המשפט
- 5 הנכבד, אין בה, כשלעצמה, כדי להוות הסכמה לעיקרון כלשהו לפיו החלטת
- 6 הפרקליטות שלא להגיש כתב אישום נגד פלוני צריך שתמנע מהקבילה להגיש
- 7 קובלנה משמעתית ולנהל הליך משמעתית נגד אותו פלוני (ואף הזכירה בעניין זה
- 8 דברים שכתב חברי, השופט הבכיר, אמנון כהן; ראה סעיף 3 להודעה).
- 9 למותר לציין כי אינני מביע עמדה בנושא זה, ואם הוא יעלה בפניי, בעתיד, בתיק
- 10 אחר, אני 'פתוח' לטיעונים בנושא זה, ואין במתן תוקף של פסק דין להסכמות בתיק
- 11 פרטני זה, משום קביעה עקרונית.
- 12 8. עמדת הלשכה, המקובלת עליי, בעיקרון, היא כי כל מקרה צריך שיבחן על פי
- 13 נסיבותיו הקונקרטיים והייחודיות (סעיף 4 להודעה).
- 14 9. הלשכה מציינת כי הסכמתה לקבל את המלצת בית המשפט ניתנה, בין היתר,
- 15 בשים לב לכך שהעונש שהושת על המשיב (קרי: השעיה על תנאי) יוותר בעינו
- 16 (סעיף 5 לבקשה).
- 17 10. לאור הסכמתה של הלשכה – בהודעה הנ"ל – והסכמת המשיב, שהובעה עוד בדיון
- 18 ביום 22.5.16, אני נותן תוקף של פסק דין לאמור בסעיפים 1-4 להצעתי, כפי
- 19 שמצוטטת לעיל, בפסקה 1.
- 20 11. התוצאה היא זו: בכפוף לאמור לעיל, הערעורים של שני הצדדים - נדחים, והעונש
- 21 נותר על כנו.
- 22 12. בנסיבות העניין, ולאור ההסכמה כי שני הערעורים נדחים, בעיקרם, אני מורה כי
- 23 כל צד יישא בהוצאותיו.
- 24 13. המזכירות תשלח העתק פסק הדין לצדדים".

הבקשה למתן פסיקתא

- 27 9. ביום 24.11.16 – חצי שנה לאחר פסק הדין המוסכם האמור – הוגשה לבית משפט זה בקשה
- 28 דחופה, חתומה על ידי המבקש בעצמו, לחתימה על פסיקתא, לפי פסק הדין מיום 25.5.16.
- 29 10. נוסח הפסיקתא צורף לבקשה, כנספח א', בזו הלשון:

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

"פסיקתא"

1
2 לאור פסק הדין מיום 25.5.16 בתיק זה, ולאור הסכמת המשיבה למתן פסק הדין,
3 לפי הצעת ביהמ"ש מהדיון מיום 22.5.16, ובהתאם לתוכן פסה"ד מיום 25.5.16
4 בתיק זה, הנני מחליט להבהיר סע' 1 בפסה"ד מיום 25.5.16, כדלקמן:
5 1. ככל שהדבר נוגע לאישום הראשון (להלן: 'הפרשה הראשונה') של זיוף, לרבות
6 זיוף תצהיר הסכם שכר הטרחה מיום 5.2.2002 בפרשת גליל מימון (להלן:
7 'תצהיר הסכם שכר הטרחה'), ייקבע, בהסכמה, כי, בין היתר, לאור חזרת
8 הפרקליטות מהאישום הפלילי נגד דני זילברשלג ת.ז. 059159301 (להלן: 'דני
9 זילברשלג'), ולאור יתר טענות לעניין אמינות העדים, יבוטל חלק הכרעת הדין
10 מיום 5.1.15 בנושא זה, ולא יתקבל ערעור הלשכה בנושא זה, ויראו את דני
11 זילברשלג, כזכאי לכל דבר ועניין בפרשה הראשונה, וכזכאי לחלוטין ביחס
12 לתצהיר הסכם שכר הטרחה, שהינו מסמך חוקי, בלתי מזויף, ותקף משפטית.
13
14 העתק נכון של תצהיר הסכם שכר הטרחה מיום 5.2.2002 הנ"ל, נשוא תיק זה,
15 מצורף לפסיקתא זו, והינו מסומן בחותמת ביהמ"ש כמסמך הרלוונטי לפסה"ד
16 מיום 25.5.16 בתיק זה, ואליו מתייחס סע' בפסה"ד כמפורט לעיל.

17
18 2. כל יתר הקביעות בפסה"ד מיום 25.5.16 מפורטות בפסה"ד מיום 25.5.16.

19 ניתן ביום ____

20 (---)

21 סגן הנשיא, כ' השופט משה דרורי"

נימוקי הצדדים וטענותיהם לענין הפסיקתא

22
23
24 11. הבקשה מנומקת באופן הבא:

- 25
26 א. לטענת המבקש דני זילברשלג, חרף פסק הדין של בית משפט זה, ממשיכים המתלוננים
27 גליל ואריה מימון להכפיש אותו בערכאות המשפטיות, בהן מתנהלות תביעות של
28 המבקש כנגדם, לקבלת שכר טרחה.
29 ב. בהתאם לפסק הדין של בית המשפט ולאור הסכמת הלשכה, נקבע באופן חד משמעי כי
30 הוא זכאי בפרשה הראשונה (הדבר צוטט בצורה ברורה לעיל במילים "ויראו את המשיב
31 כזכאי לכל דבר ועניין בפרשה הראשונה").

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 ג. המבקש מוסיף וכותב בבקשתו, כי למרות אמירה ברורה זו בפסק הדין של בית משפט
- 2 זה, ממשיכים גליל מימון ושותפו אריה מימון להשמיץ את המבקש ללא רחם, כאילו
- 3 מדובר בזיוף הסכמי שכר טרחה, וזאת בניגוד גמור לפסיקת השופט בני שגיא בבית
- 4 המשפט המחוזי בתל אביב, בפסקי דין שנתן ביום 22.10.16 והחלטות מיום 31.3.15,
- 5 בהסכמת פרקליטות מחוז ירושלים.
- 6 ד. המבקש מציין כי עבר עינויי דין קשים עד לביטול כתב האישום הפלילי בבית המשפט
- 7 המחוזי בתל אביב לפני כב' השופט בני שגיא וזיכוי המוחלט בבית המשפט המחוזי
- 8 בירושלים בפסק הדין הנ"ל מיום 25.5.16. כל זאת מצדיק, לדברי המבקש, את ההבהרה
- 9 המתבקשת בפסיקתא שהובאה לעיל. הוא מדגיש כי מדובר בתצהיר הסכם שכר טרחה
- 10 מיום 5.2.02, וזאת בגדר פירוט של הקביעה החד משמעית של בית המשפט המחוזי
- 11 בירושלים בפסק הדין הנ"ל מיום 25.5.16, המתייחסת באופן גורף וכללי לפרשה
- 12 הראשונה הנ"ל. לכן מוסבר מדוע יש צורך בפסיקתא להוסיף את הפרטים על הסכם שכר
- 13 הטרחה הנ"ל.
- 14 ה. המבקש מוסיף ואומר כי לצורך שיוך מסמך הסכם שכר טרחה משנת 2002 ולנוחיות בית
- 15 המשפט הוא צירף את הסכם שכר הטרחה וגם את הקובלנה המקורית.
- 16 ו. המבקש מדגיש כי לאחר הדיון בשתי הערכאות המשמעותיות, נקבע על ידי בית המשפט
- 17 בהסכמה, ביום 25.5.16, כי לא נעשה זיוף באותו מסמך וכי הוא זכאי אפילו מכל עבירה
- 18 אתית ביחס לתצהיר הסכם שכר הטרחה מיום 5.2.02.
- 19 12. ביום 24.11.16, ניתנה על ידי החלטה, שבה ביקשתי תגובת ב"כ המשיבה עד ליום 29.11.16,
- 20 וציינתי כי העדר תגובה כמוה כהסכמה.
- 21 13. עו"ד צביה מצקין, ב"כ ועדת האתיקה, הגיבה ביום 25.11.18, על החלטתי הנ"ל. היא התנגדה
- 22 למתן הפסיקתא, וטענה כי אין זה המקרה המתאים למתן הפסיקתא, שכן פסק הדין שבכותרת
- 23 הוא תמציתי דיו ואינו טעון תמצות או הבהרה באמצעות פסיקתא.
- 24 14. הוסיפה וטענה ב"כ הלשכה, כי מעיון בנימוקי הבקשה עולה כי מטרת הפסיקתא היא לצורכי
- 25 הליך אחר, אשר אינו נוגע להליך שהתקיים בין הצדדים. היא הסיקה זאת מפער הזמנים בין
- 26 המועד שבו ניתן פסק הדין בבית משפט זה (25.5.16) לבין המועד שבו הוגשה הבקשה (24.11.16).
- 27 15. לטענת הלשכה, הפסיקתא נועדה לאפשר לבעל הדין (מר זילברשלג) להתגונן בפני אשמות
- 28 המופנות אליו, שלא במסגרת ההליך הקונקרטי ואף באמצעות מי שאינם בעלי דין בהליך
- 29 שבכותרת. מכאן, שהשיקולים שפירט המבקש למתן הפסיקתא הינם, כלשון ב"כ הלשכה,
- 30 "שיקולים זרים", ואינם מעניינם של הצדדים להליך זה. לפיכך, סבורה הלשכה כי אין הצדקה
- 31 למתן הפסיקתא.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

16. המשיבה מסיימת את תגובתה בכך שהמבקש לא ייפגע כתוצאה מדחיית בקשתו למתן הפסיקתא, "שכן ככל שצודק הוא בטענותיו בדבר הוצאת דיבתו בידי המתלוננים, ואין המשיבה מביעה עמדתה בענין, הרי שיש בידו כלים משפטיים חלופיים המאפשרים לו התמודדות נאותה".
17. מר זילברשלג הגיב, ביום 27.11.16, על דברי הלשכה, וזאת במסמך מפורט, הנושא כותרת "תשובה דחופה בקשר לתגובת המשיבה ביחס לבקשה לחתימה על פסיקתא לפי פסק דין מיום 25.5.16 בקשה למתן החלטה בבקשה לאישור פסיקתא".
18. בתגובה מציין מר זילברשלג, כי העדר התנגדות של המשיבה לתוכן הפסיקתא ולאותנטיות של המסמך (תצהיר הסכם שכר טרחה מיום 5.2.02) ותקפותו, מצדיק כשלעצמו, מתן אישור בית המשפט הנכבד לפסיקתא. לדבריו, העדר ההתנגדות של המשיבה לאמירתו הברורה כי מסמך הסכם שכ"ט מיום 5.2.02 הוא מסמך לא מזויף והינו מסמך חוקי, לרבות מבחינה אתית, והינו תקף משפטית – מצדיק קבלת הבקשה למתן פסיקתא.
19. יתר טענות המשיבה בתגובתה, לשיטת המבקש, אינן רלבנטיות, ואף אינן נכונות לגופן.
20. המבקש מפרט ומסביר כי יש אינטרס ציבורי רחב, למען ידעו הקהל הרחב ממה זוכה עורך הדין בישראל, שהואשם בזדון על ידי לקוחות לשעבר בטענת זיוף של הסכמי שכר טרחה.
21. לדברי המבקש, הפסיקתא נועדה לפרש פסק דין, במקום שבו אינו מפורט.
22. בתגובה לטענת הלשכה, כאילו המבקש לא ייפגע אם תידחה בקשתו למתן פסיקתא, מסביר המבקש כי העדר הפסיקתא יביא להמשך הוצאת דיבתו של הנאשם כדוגמת עורך דין בישראל, שחרף זיכויו בבית המשפט המחוזי, ביום 25.5.16, וביטול כתב האישום בבית המשפט המחוזי בתל אביב על ידי כב' השופט שגיא, כל אלה מצדיקים מבחינת האינטרס הציבורי את ניסוח הפסיקתא, וזאת "למען ידע כי המבקש זוכה מנסיון זדוני של גליל ואריה מימון לייחס למבקש זיוף הסכם שכר הטרחה בדמות תצהיר הסכם שכר טרחה ביום 5.2.02" (סעיף 7 סיפא לתגובה).
23. אשר לשיקולים למתן הפסיקתא, מציין המבקש כי אלה שיקולים משפטיים מובהקים, וכי מטרתם הבהרת החסר בפסק הדין, סעיף 1 שבו, באופן העלול לגרום להתדיינות אחרות ממושכות ומיותרות.
24. לענין סמכות בית המשפט לחתום על פסיקתא – מפנה המבקש לסעיף 71א לחוק לשכת עורכי הדין, והוא מציין כי זו סמכות של בית דין משמעתי, וכי סמכות זו נתונה גם לבית המשפט המחוזי, בשבתו כערכאת ערעור על בית הדין המשמעתי הארצי.
25. בהקשר דברים אלה מפנה ומצטט המבקש את החלטתי בענין חיימוב (עמל"ע 4393-09-12) לענין סדרי הדין הגמישים בהליך המשמעתי.
26. בהמשך התגובה, מפרט המבקש את מעשיהם של גליל ואריה מימון, המתוארים על ידו במילים אלה: "המתלוננים הזדוניים... אשר העלילו על המבקש עלילת דם של זיוף תצהיר הסכם שכר טרחה מיום 5.2.02, מסרבים להתנצל עד היום תוך עיוות פסק הדין מיום 25.5.16" (סעיף 16

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

1 רישא לתגובה). בהמשך הדברים הוא מצטט מפסק דיני בפרשת חיימוב (פרק יב.3) בדבר
2 המשמעות של אי התנצלות (סעיף 16 סיפא לתגובה).
3 27. המבקש טוען כי אותם אנשים – גליל ואריה מימון – לא רק שמסרבים להתנצל כלפיו אלא,
4 כלשונו: "ממשיכים הם לטעון בזדון, תוך התעלמות מתוכן פסק הדין מיום 25.5.16, כאילו
5 המסמך הנ"ל 'זויף' על ידי המבקש (!!!)" (סעיף 17 סיפא לתגובה; סימני הקריאה במקור).
6 28. מאחר והמשיבה לא התנגדה לנוסח ולתוכן של הפסיקתא, וכן כי לא התנגדה לתוכן בקשת
7 המבקש לאישור הפסיקתא, טוען המבקש כי אין כל נזק שייגרם מאישור הפסיקתא. לטענת
8 המבקש, הפסיקתא דרושה לצורך סיום הליך זה באופן הוגן כלפיו, לאחר שנלחם על שמו הטוב,
9 במשך שמונה שנים. הוא מציין כי מדובר בזכות יסוד בסיסית, של מי שזוכה כליל ביחס לפרשה
10 של גליל ואריה מימון, לאחר הרבה שנות התדיינות.
11

החלטת בית המשפט בעניין הפסיקתא

12 29. ביום יח כסלו תשע"ז (18.12.16) ניתנה על ידי החלטה לעניין הפסיקתא כדלקמן:

- 13 1. ביום יא אייר תשע"ו (25.5.16), ניתן פסק דין בתיק זה, שכלל ערעורים של שני
14 הצדדים (כמפורט בכותרת), שהוא פרי הסכמת הצדדים, הכול כמפורט בפסק הדין.
15 2. כחצי שנה לאחר מכן, ביום 24.11.16, הוגשה בקשה לחתימה על פסיקתא שנוסחה
16 על ידי המערער, וכוללת הוספת מילים, המפרשות ומסבירות את הכתוב בסעיף הראשון של
17 פסק הדין, העוסק בפרשת גליל מימון.
18 3. ההסבר לצורך בפסיקתא זו הוא, טענת המערער כי המתלוננים, גליל ואריה מימון,
19 מכפישים אותו בערכאות שונות, ולכן, ההבהרות הכלולות בנוסח של הפסיקתא, חשובות לו
20 לצורך כך.
21 4. ביקשתי את תגובת הלשכה.
22 בתגובתה, מיום 24.11.16, מפי עו"ד צביקה מצקין, היא סבורה כי אין מקום לפסיקתא,
23 שכן מטרתה זרה להליך, ומבחינתה מדובר במעין 'שיקולים זרים', וכי יש למערער כלים
24 משפטיים חלופיים להתמודד עם הנושא.
25 5. המבקש הגיב על תגובה זו, וטען כי מאחר והמשיבה לא התנגדה לתוכן ולנוסח של
26 הפסיקתא, לא יכול להיגרם כל נזק. הוא אף הוסיף וציטט מפסיקה אחרת, שניתנה על ידי,
27 בעניין סדרי הדין הגמישים בהליכים משמעתיים.
28 6. לא ראיתי צורך בהחלטה זו להיכנס לעובי הקורה של מהות הפסיקתא, ושל היקף
29 שיקול הדעת של בית משפט זה בענייני סדרי דין בהליכים משמעתיים של עורכי דין.
30 7. בעניין זה, די לי בכך שהלשכה אינה מתנגדת לתוכן הפסיקתא, ומהעדר התייחסות
31 לכך אף היא סבורה כי תוכן הפסיקתא, כפי שניסח המבקש, הוא נכון משפטית.
32 8. אשר לטענה בדבר 'שיקולים זרים' – אינני מקבל טענה זו.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 הלשכה מחויבת לדאוג לאינטרסים ולזכויות של כלל חבריה.
2 אם חבר לשכה – גם אם היה בעבר נקבל – מבקש מהלשכה, ולמעשה, מבית המשפט,
3 בקשה שלא גורמת ללשכה כל נזק, מן הראוי היה שהלשכה הייתה מצטרפת לבקשה,
4 ומקבלת אותה, ולא מעלה כל נימוק טכני או נימוק בדבר 'שיקולים זרים', שכן המצב הוא
5 שמבחינת הדין, היענות לבקשת המבקש תגרום לו תועלת (גם אם שולית, וגם אם הוא יכול
6 להשיג תוצאה דומה באמצעים משפטיים אחרים), וללשכה, מאידך גיסא, לא ייגרם כל נזק.
7 9. מצב זה, מוגדר במסורת היהודית בשם 'זה נהנה וזה לא חסר', ומי שמתנגד לבקשה
8 כזו מסווג כי שעומד על מידת סדום, ועל פי הדין 'כופין על מידת סדום' (לכך הקדשתי ספר
9 שלם; ראה: משה דרורי, השימוש לרעה בזכות במשפט העברי – כופין על מידת סדום
10 (תש"ע-2010)).
11 10. התוצאה היא, כי אני נענה לבקשה, וחותרם על הפסיקתא ועל הנספח שלה, ומורה
12 לשלוח את הפסיקתא ואת הנספח חתומים ומאושרים לב"כ הצדדים.
13 11. לא ראיתי לנכון לחייב את הלשכה בהוצאות, כי המבקש לא ביקש זאת".
14
15 30. ניתן היה לומר, בשלב זה של ההליכים, כשבעה חודשים לאחר מתן פסק הדין, כי התיק כבר סגור
16 "הרמטית". לא רק שניתן פסק דין, בהסכמה, ביום 25.5.16, אלא שניתנה גם פסיקתא, על פי
17 הנוסח שביקש המבקש, ביום 18.12.16.
18 31. אך בכך לא סגיי!
19 32. מאז ינואר 2018 ועד היום, החלו ביוזמת המבקש בתיק, שהוא לכאורה סגור, בקשות שונות,
20 שחייבו התייחסות גם לדיני פשיטת הרגל, והכל כפי שיפורט להלן.
21 בקשת המבקש לחיוב המתלוננים בפיצוי ובשיפוי בגין הוצאותיו
22 33. ביום 14.1.18, הוגשה לבית משפט זה, בתיק ערעור לשכת עורכי דין, משנת 2016, שהסתיים
23 כאמור בפסק דין ביום 25.5.16 ופסיקתא מיום 18.12.16, בקשה חתומה על ידי המבקש,
24 המשתרעת על פני 56 סעיפים, ואשר נושאת את הכותרת הבאה: "בקשה דחופה לחיוב
25 המתלוננים בפיצוי ובשיפוי הנאשם בגין הוצאותיו. בקשה למתן הוראות".
26 34. הצדדים לבקשה כפי שמופיעים בעמוד הראשון של הבקשה הם אלה:
27 א. דני זילברשלג, מוכתר בתואר "המבקש (הנאשם)";
28 ב. ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין בתל אביב, מוכתרת בתואר "המשיבה
29 (המאשימה)";
30 ג. גליל מימון ואריה מימון עם מספרי תעודות הזהות שלהם, מוכתרים בתואר "המשיבים
31 (המתלוננים)".

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

35. בפתח הבקשה מוסבר, מדוע היא מוגשת, ומהי סמכותו של בית המשפט לדון בה, וזאת בלשון הבאה:

"בית המשפט הנכבד מתבקש לעשות שימוש בסמכותו הטבועה לרבות סמכותו לפי חוק לשכת עורכי הדין התשכ"א-1961, וכן לפי החקיקה הראשית וחקיקת המשנה הרלבנטית לבקשה זו ונסיבות תיק זה, לרבות מכח החקיקה הרלבנטית לעניין פיצוי ושיפוי הנאשם בהוצאותיו, עקב זיכוי המוחלט מטענות הזדון של המתלוננים – גליל מימון ואריה מימון (להלן: "המתלוננים") בנוגע לטענת "הזיוף" של הסכם שכר טרחה מיום 5.2.02 וכל הקשור בה כמפורט בקובלנה דלמטה ולהורות כדלקמן:..."

36. בהמשך העמוד הראשון של הבקשה האמורה, מפרט המבקש את עתירותיו כלפי המתלוננים, כאשר הנוסח של חמשת העתירות מתחיל במילים: "לחייב את המתלוננים". ראיתי לנכון לצטט את העתירות במלואן (הן הודפסו בעמוד הראשון של הבקשה מיד לאחר הקטע שצוטט בפסקה הקודמת):

- א. לחייב המתלוננים בהוצאותיו הריאליות של הנאשם בכל שנות ההתדיינות הרבות בערכאות דלמטה עד לזיכוי המוחלט ע"י בימ"ש נכבד זה בפסק דינו מיום 25.5.16 ופסק דינו המבהיר העומד בפני עצמו מיום 18.12.16 (לרבות הפסיקתא המבהירה מיום 18.12.16 והנספח לה – הסכם שכר הטרחה מיום 5.2.02).
- ב. לחייב את המתלוננים בגין הוצאותיו המשפטיות של הנאשם הקיימות ושהוצאו בפועל על ידו כנגד הצגת מסמכים המאשרים חיוביו הכספיים של המבקש (הנאשם).
- ג. לחייב את המתלוננים לשפות את המבקש (הנאשם), בגין כל הוצאותיו, הקשורות ישירות ובעקיפין לזיכוי מטענות הזדון שלהם בתיק זה, וזאת לאור זיכוי המוחלט מטענות הזדון שלהם כנגדו, אשר הולידו כתב אישום נגדו.
- ד. לחייב את המתלוננים בפיצוי המקסימלי, לרבות בדין הפלילי לטובת המבקש, לאור זיכוי המוחלט ע"י בימ"ש נכבד זה מטענות הזדון של המתלוננים.
- ה. לחייב את המתלוננים בפיצוי לפי החקיקה הראשית וחקיקת המשנה הרלבנטית לנסיבות תיק זה, במסגרתו פעלו המתלוננים להגשת הקובלנה דלמטה נגד הנאשם וכן פעלו להגשת כתב אישום פלילי חמור על בסיס אותן טענות זדוניות של "זיוף" – שלא היה ולא נברא, והכל באופן מצטבר לכל האמור לעיל".

37. בהמשך, מנוסח המסמך הנ"ל, שהגיש המבקש, כ"שילוב" של העלאת טענות ומעין ניסוח של כתב תביעה בדיני נזיקין; אך – "העיקר חסר מן הספר"; אין במסמך בקשה לחיוב בסכום קונקרטי, וניסוח סעיף 53 למסמך מדבר בעד עצמו:

"המבקש עותר לבית המשפט הנכבד למען יורה על אישור עקרוני של בקשתו זו, ולאחר מכן תוגש, בקשה מפורטת, לאישורו של בית המשפט הנכבד לרבות סכומי ההוצאות ומסמכים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 מאושרים ומאומתים בדבר הוצאותיו הריאליות המשפטיות וכן מסמכים ואישורים
2 המצדיקים פיצוי המבקש. כמו כן המבקש עותר לפיצוי על דרך האומדנא לפי שיקול דעתו
3 של בית משפט נכבד זה".
- 4 38. במסמך עצמו מוזכרות כבר טענות שהובאו לעיל בענין הפסיקתא, תוך תיאור ההתנהגות של
5 המתלוננים כלפיו, שלדבריו, לא רק שלא התנצלו בפניו אלא המשיכו והעלו טענות בדבר זיוף
6 המסמך, שלטענת המבקש הוכרע על ידי כב' השופט שגיא וכן על ידי בית משפט זה, כי הוא מסמך
7 אותנטי ולא מזויף.
- 8 39. לענין סמכות בית המשפט, מציג המבקש תיזה לפיה בית המשפט רשאי לפסוק הוצאות
9 למתלוננים על פי סעיף 68 לחוק לשכת עורכי הדין, כלל 23 לכללי לשכת עורכי הדין (סדרי הדין
10 בבתי הדין המשמעתיים), תשע"ה-2015, היותו של המבקש נפגע עבירה, כמשמעות מושג זה בחוק
11 זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001. בנוסף לכן, מועלית הטענה כי לבית המשפט יש סמכות טבועה
12 לפעול גם כנגד המתלוננים (המשיבים בבקשה), אשר ידעו מההליך, היו שותפים למהלכו במשך
13 שבע שנים, ומנועים לטעון כנגד תוצאותיו.
- 14 40. המבקש גם מפרט את נסיבותיו האישיות, כולל: הצורך לטפל באשתו החולה, והיותו נואש
15 ממלחמתו לקבל שכר טרחה מאותם מתלוננים (לקוחותיו לשעבר), אשר העלילו עליו "עלילת דם"
16 בגין "זיוף" של הסכם שכר טרחה. עובדות אלה, מחזקות את טיעוניו בדבר זכותו לקבלת
17 הסכומים המבוקשים על ידו, שהינם, כאמור, כיסוי סכומי הוצאות וכן פיצוי.
- 18 41. ביום 22.1.18 ניתנה על ידי החלטה כדלקמן:
- 19 "מבלי לקבוע כל עמדה ביחס לבקשה זו, על המבקש להמציאה לכל המשיבים תוך שבעה
20 ימים.
21 המשיבים יגישו תשובתם בתוך 30 יום מקבלת הבקשה.
22 המבקש יגיב על התשובות תוך 15 יום מקבלת התשובות.
23 התיק יובא לפניי בעוד 53 ימים".
- 24 42. ביום 29.1.18, הגיש המבקש הודעה לבית המשפט, לפיה ביצע מסירה בדואר אלקטרוני לעו"ד צבי
25 מצקין, מטעם לשכת עורכי הדין, אשר השיבה כי היא מייצגת את הלשכה בלבד, וכי על המבקש
26 לדאוג להמצאה אישית למתלוננים. בהמשך ההודעה מציין המבקש, כי פנה לב"כ המתלוננים
27 עו"ד אביגיל מנדל ממשרד עו"ד ויניצקי, שייצגה את המתלוננים (המשיבים) גליל ואריה מימון,
28 במשך 12 השנים האחרונות בהליכים שונים, אך עו"ד אביגיל מנדל הודיעה לו כי היא דוחה את
29 טענותיו מכל וכל.
- 30 43. בנסיבות אלה ניתנה על ידי החלטה, ביום 30.1.18, שבה קבעתי כדלקמן:
- 31 "אין מנוס מלבצע מסירה אישית למשיבים, המתלוננים גליל מימון ואריה מימון.
32 אין בכך קביעת עמדה לגבי ההליך.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 לשלוח לצדדים".
- 2 תגובת המשיבים (המתלוננים) לבקשת המבקש לחיובם בשיפוי ובפיצוי, ובקשתם לסילוק בקשת
- 3 המבקש על הסף וכן בקשה לעיון מחדש בפסיקתא
- 4 44. ביום 7.2.18, הוגש לבית המשפט מסמך הנושא כותרת "תגובה לבקשה לשיפוי ופיצוי ובקשה
- 5 לסילוק על הסף של הבקשה וכן בקשה לעיון מחדש בפסיקתא מיום 18.12.16".
- 6 45. המסמך המשתרע על פני 16 עמודים (112 סעיפים), חתום על ידי עו"ד אביגיל מנדל, ב"כ המשיבים
- 7 3 ו-4 (גליל ואריה מימון), כאשר בכותרת הוסף "מתדיין" נוסף, וסומן כמשיב מס' 4: "עו"ד ליאור
- 8 דגן – המנהל המיוחד".
- 9 46. המסמך כולל טיעונים רבים ומפורטים, אשר אותם אנסה לסכמם, להלן, על פי ראשי הפרקים של
- 10 המסמך, לאחר דברי מבוא שכבר שתוכנם כבר כלול בדברים שאפרט להלן.
- 11 47. בפרק הראשון שכותרתו "שיהוי", נטען כי הבקשה לקבלת שיפוי ופיצוי מהמשיבים בגין פסק
- 12 הדין מיום 25.5.16 והפסיקתא מיום 18.12.16 הוגשה לאחר למעלה משנה, וטענת המשיבים היא
- 13 כי המבקש אינו נותן כל הסבר מדוע המתין זמן ארוך כל כך עד להגשת הבקשה. על כן, מטעם זה
- 14 בלבד, לטענת המשיבים יש לדחות את הבקשה.
- 15 48. לטענת המשיבים, מדובר בבקשת סרק, שמהווה ניסיון נוסף להתיש את המשיבים, וזאת לאחר
- 16 שבקשותיו החוזרות ונשנות של המבקש לקבוע כי הפסיקתא בתיק זה מביאה לביטול פסקי הדין
- 17 החלוטים של המשיבים 2 ו-3 כנגדו – נדחו. בהקשר זה מודגש כי המבקש עצמו לא ראה בפסק
- 18 הדין מיום 25.5.16 כפסק דין מחייב מול המשיבים 2 ו-3; הראיה לכך שהוא הגיש בספטמבר
- 19 2016, לאחר שניתן פסק הדין, תביעה כנגד המשיבים 2 ו-3 לביטול פסקי הדין החלוטים שקיבלו
- 20 כנגדו.
- 21 49. לטענת ב"כ המשיבים, המבקש מנצל לרעה את הכשרתו כעורך דין, בכך שמגיש אין ספור בקשות
- 22 ותביעות סרק כנגד המשיבים 2 ו-3, כאשר הם נדרשים להוציא סכומי כסף נכבדים כדי לממן
- 23 ייצוג משפטי ולהשיב על הליכי סרק אלו. לכן, מבקשים המשיבים מבית מהשפט לחייב את
- 24 המבקש בהוצאות משפט, אשר משקפות באופן ריאלי את ההוצאות שנדרשו המשיבים 2 ו-3
- 25 להוציא, לשם הגשת תגובה בבקשתו הארוכה, המסורבלת והמטעה של המבקש (סעיף 8 למסמך).
- 26 50. בפרק שכותרתו "העדר יריבות" נטען כי המשיבים 2 ו-3 לא היו כלל צד להליך שהתנהל בתיק זה.
- 27 הם אכן הגישו תלונה ללשכת עורכי הדין, שנבדקה על ידי מוסדות הלשכה ונמצאה מתאימה
- 28 לבירור. אך, מרגע זה ואילך, התנהל ההליך על ידי לשכת עורכי הדין מול המבקש, וזאת יחד עם
- 29 הליכים משמעותיים נוספים כנגד המבקש, בגין מעשים חמורים שביצע כנגד לקוחותיו, כאשר נטען
- 30 על ידי ב"כ המשיבים 2 ו-3 שבגין מעשים אלה הושעה המבקש מלשכת עורכי הדין לתקופה של
- 31 30 חודשים.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 51. מאחר והמשיבים 2 ו-3 לא היו צד להליך בבית משפט זה, במסגרת הערעורים ההדדיים של
2 הלשכה ושל המבקש, טוענת באת כוח המשיבים 2 ו-3 שלא ניתן לחייב את מרשיה בהוצאות או
3 בפיצוי בגין תוצאות ההליך האמור.
- 4 52. יתרה מזו, ממשיכה וטוענת באת כוח המשיבים 2 ו-3, כי לא היתה להם הזדמנות להגיב לפסיקתא
5 המטעה.
- 6 53. מוסיפה וטוענת ב"כ המשיבים 2 ו-3, כי אם היתה ניתנת להם הזדמנות כזו, הם היו נוקטים
7 בדרך הבאה: **"מאירים את עיני ביהמ"ש כי מדובר בפסיקתא מטעה, בה השחיל המבקש**
8 **קביעות שלא היו בפסק הדין והכל במטרה לעשות בה שימוש לרעה בהליכים משפטיים**
9 **אחרים"** (סעיף 10 סיפא לתגובה האמורה).
- 10 54. בפרק הבא של התגובה, שכותרתו **"הסתרת העובדה שהמבקש מצוי בפשיטת רגל ונדרש אישור**
11 **המנהל המיוחד"**, נטען על ידי עו"ד אביגיל מנדל, ב"כ המשיבים 2 ו-3, כי המבקש שפרש את
12 בקשתו על פני עשרות סעיפים לא ציין את העובדה המהותית, והיא – כי הוא מצוי בהליכי פשיטת
13 רגל בתיק 09/16, וכי ניתן בתיק זה צו כינוס ומונה עו"ד ליאור דגן, כמנהל מיוחד לנכסיו. משמונה
14 אותו מנהל מיוחד, לטענת ב"כ המשיבים 2 ו-3, **"לא זכאי המבקש להגיש בקשות מטעמו לבית**
15 **המשפט"** (סעיף 12 סיפא לתגובה). בהקשר זה, מציינת באת כוח המשיבים, כי בית המשפט של
16 פשיטת רגל כבר העיר זאת למבקש מספר פעמים, ואף מצוטטת החלטה של כב' השופטת לושי
17 עבדי, מיום 15.11.17, שבה נאמר כי המבקש לא הפנים את העובדה שהוא מצוי בהליכי פשיטת
18 רגל, ולכן, כל תביעה שהוא חפץ להגיש, הוא רשאי לעשות כן רק לאחר קבלת אישור בעל תפקיד
19 (ההחלטה צורפה כנספח א לתגובה).
- 20 55. לאור זאת, עותרת ב"כ המשיבים לכך שבית המשפט ידחה על הסף את בקשתו של המבקש לקבלת
21 פיצוי ושיפוי (סעיף 14 לתגובה).
- 22 56. תחת הכותרת **"הסתרת העובדה שהמבקש מושעה מלשכת עורכי הדין"**, מתארת באת כוח
23 המשיבים את מצבו של המבקש, על פי פסק דין משמעתי שצירפה (בד"א 79/15, 80/15), שבסיומו
24 נקבע כי המבקש יושעה השעיה בפועל של 30 חודשים בצירוף השעיה על תנאי למשך 5 שנים,
25 וחיובו בהוצאות הלשכה בסך 10,000 ₪.
- 26 57. בנוסף לכך, נטען על ידי ב"כ המשיבים, כי כב' השופט בני שגיא, סגן נשיא בית משפט השלום בתל
27 אביב (ת"פ 38422-03-12) נמנע מלהרשיע את הנאשם (המבקש שבפניו), אך חייבו בשל"צ בהיקף
28 של 120 שעות ובפיצוי המתלונן (המשיב 3) בסך 4,000 ₪ (נספח ג לתגובה).
- 29 58. מוסיפה וטוענת ב"כ המשיבים 1-2, כי **"על רקע ההחלטות החמורות כנגד המבקש, יש לקרוא**
30 **בביקורתיות רבה את ההשמצות והטענות הפסולות של המבקש כנגד המשיבים 2 ו-3, בגין**
31 **מרמה וזיוף, בבחינת 'הפוסל במומו פוסל'"** (סעיף 17 לתגובה).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 עיקר התגובה, גם מבחינת ההיקף, עוסקת בנושא הבא: "מעשה בית דין וקיומו של הליך
2 מקביל".
- 3 60. הטענה המרכזית של המשיבים היא, כי ההליך שבפניי הוא ניסיון ליצור ערכאה שביעית שתדון
4 בטענות המבקש שנדונו בהליך בוררות, ערעור על בוררות, בקשה לביטול פסקי בוררות, בקשת
5 רשות ערעור בפני בית המשפט העליון, תביעה לביטול פסק דין בטענת מרמה, ותביעה חדשה
6 לביטול פסק דין בטענת מרמה, שעדיין מתנהל בתיק 52387-09-16.
- 7 61. בהמשך, מפרט ב"כ המשיבים את ההליכים, ואף מצרף את החומר:
8 א. תחילה, מובא פסק הבורר, שניתן ביום 26.2.08, על ידי השופט בדימוס דן ארבל,
9 שבסיומו דחה את תביעת התובע דשם (עו"ד דני זילברשלג – המשיב בפניי) נגד המשיבים
10 2 ו-3 שבפניי ("הלקוחות", כפי שהוגדרו בבוררות הנ"ל). הבורר הנ"ל קובע במסקנתו
11 הסופית (עמ' 52) את הממצא הבא: "תצהיר שכר הטרחה שהיווה את הנדבך המרכזי
12 בתביעת התובע, הינו תצהיר מפוברק או מזויף, ומכל מקום לא היה ולא נברא אלא
13 במשרדו של התובע אשר צירף לדף שהדפיס במשרדו, ללא הסכמת או ילידת גליל מימון
14 או הנתבעים האחרים, דף מתצהיר אחר, עליו מופיעה חתימתו האמתית של גליל
15 מימון". בהמשך פסק הבורר, נקבע מהו הפירוש הנכון של הסכם שכר הטרחה, ומפורטים
16 הסכומים שהלקוחות שילמו למבקש. כמו כן חויב התובע דשם (המבקש שלפניי) בכל
17 סכומי שכר טרחת הבורר וכן בהוצאות משפט ובשכ"ט עו"ד בסך של 100,000 ₪.
- 18 ב. על פי הסכם הבוררות, ניתן היה להגיש ערעור על פסק הבורר. ערעור זה נידון בפני
19 הבוררים הבאים: השופט בדימוס יי שמעוני, פרופ' א' בן דור ועו"ד י' רוניק. הרכב
20 הבוררים בערכאת הערעור הנ"ל, החליט, ביום 18.1.11, לדחות את הערעור של המבקש,
21 תוך חיובו בהוצאות המשיבים בגין שכר טרחת עורכי דינם, בסך 75,000 ₪, וכן בהוצאות
22 הליך הערעור.
- 23 ג. המבקש פנה לבית המשפט המחוזי בתל אביב, בבקשה לביטול פסק הבוררות והבוררים.
24 ענין זה נידון לפני כב' השופט שאול שוחט, בתיק הפ"ב 36592-02-11. בפסק דין ארוך
25 ומנומק, מיום א בתמוז תשע"א (3.7.11), הוא הורה כי פסק הבוררים יחזור לבוררים,
26 המהווים ערכאת ערעור בבוררות, כדי שזו תיתן את ההוראות הנדרשות להמשך הדיון
27 לפנייה, ותכריע בטענות המבקש הנוגעות לתצהיר הסכם שכר הטרחה, מיום 5.2.02,
28 לרבות: טענותיו בדבר טעויות, כביכול, שנמצאו בפסק הבורר, ושהביאו את הבורר
29 למסקנה כי מדובר במסמך מזויף ומפוברק, והכל על מנת שפסק הבוררים יושלם אף
30 בסוגיות אלה.
- 31 ד. הבוררים פעלו על פי החלטת בית המשפט המחוזי הנ"ל, השלימו את פסק הבוררות, ביום
32 כב בסיוון תשע"ב (12.6.12), כאשר מסקנתם היא זו: "לא מצאנו כי בטענותיו של

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 המערער, כל אחת לחוד ובהצטברותן יחדיו לגבי תצהיר הסכם שכר הטרחה, יש כדי
2 לערער את מסקנתו של כב' הבורר ולפיה תצהיר הסכם שכר הטרחה פוברק לצורך
3 קידום תביעתו של המערער כנגד המשיבים לקבלת שכר הטרחה הנדרש על ידו. גם אנו
4 בדעה כי נסיבות הענין מובילות למסקנה ברורה כי מדובר במסמך מפוברק וכי המשיב
5 מס' 1 לא חתם על מסמך נ/28 וכאמור אין מקום להתערב במסקנתו זו של הבורר".
- 6 ה. ההליך הבא היה "משולב": בקשת המבקש לבטל את פסקי הבוררות (הפ"ב 51828-07-
7 12) ובקשת המשיבים לאשר את פסקי הבוררות (הפ"ב 24835-07-12). שתי התביעות
8 אוחדו יחד, ונדונו בבית המשפט המחוזי בתל אביב (כב' השופט חגי ברנר), שבפסק דינו
9 מיום י בשבט תשע"ג (21.1.13) דחה את הבקשה לביטול פסקי הבוררות, והורה על
10 אישורם והכל תוך חיוב המבקש בהוצאות הבקשה למשיבים בסך 50,000 ₪.
- 11 ו. המבקש לא אמר נואש, ופנה בבקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון. כב' השופט ד"ר
12 יורם דנציגר דחה את בקשת רשות הערעור, וזאת אף מבלי להיזקק לתשובת המשיבים
13 (החלטה מיום י באדר תשע"ג (20.2.13), בתיק רע"א 1304/13 דני זילברשלג עו"ד נ' גליל
14 מימון).
- 15 62. המשיבים מוסיפים וטוענים כי חיובי ההוצאות ושכ"ט עו"ד בהליכים הללו, לא שולמו על ידי
16 המבקש. נפתח נגדו תיק הוצ"פ (3-13-08342-17), ועל פי הנספח שצורף לתגובת המשיבים (נספח
17 י), יתרת החוב בתיק הנה למעלה מ-450,000 ₪ (ליתר דיוק 459,398.58 ₪; תאריך הדפסת העדכון
18 הוא 5.2.18).
- 19 63. ב"כ המשיבים מוסיף ומספר בתגובת המשיבים הנ"ל, על הליך נוסף שמתקיים בבית משפט
20 השלום בכפר סבא (תא"מ 47563-01-11 אריה מימון נ' עו"ד דני זילברשלג; לא צורף כתב התביעה
21 כך שלא ברור מהי התביעה). במסגרת זו כאשר הנתבע החל לטעון ועו"ד ויניצקי התנגד להעלאת
22 נושאים נוספים, נאמר בהחלטת השופטת מירב בן ארי מיום יב באייר תשע"ג (22.4.13) כי בית
23 משפט השלום בכפר סבא אינו יושב כערכאת ערעור על בית המשפט המחוזי בתל אביב או על בית
24 המשפט העליון. היא קובעת בהחלטתה, כי היא אינה מכירה בדין אפשרות ל"תקיפה עקיפה" של
25 פסקי דין של בתי המשפט במערכת המשפט הישראלית. על כן, אסרה שופטת בית משפט השלום
26 בכפר סבא על הנתבע (המבקש שבפניי) להעלות כל טענה כאילו פסק הדין של השופט ברנר או
27 פסק דין של בית המשפט העליון בטלים. הנימוק לכך הוא: "כל טענה אחרת משמעה שלעולם לא
28 תהיה סופיות של פסקי דין".
- 29 64. הליך נוסף שמתואר בתגובה האמורה, הוא בקשת המבקש לביטול פסקי דין בטענת מרמה (ת"א
30 30828-11-13; כתב התביעה לא צורף). תביעה זו נמחקה, לאחר שעל התובע היה להפקיד ערובה
31 להבטחת הוצאות הנתבעים, והוא לא עשה כן (החלטה מיום 24.5.16, שניתנה על ידי השופטת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 ד"ר דפנה אבניאלי, תוך חיוב התובע (המבקש שבפני) בהוצאות משפט ושכ"ט עורך דין בסכום
2 כולל של 10,000 ₪).
- 3 65. המבקש הגיש כתב תביעה לבית המשפט המחוזי בתל אביב, בשבתו כבית משפט לעניינים
4 כלכליים (ת"א 52387-09-16; צורף רק העמוד הראשון של כתב התביעה). העתירה שם עניינה
5 ביטול פסקי דין שהושגו במרמה על ידי הנתבעים, בכל הנוגע לתביעת התובע כנגד הנתבעים. אין
6 דיווח מה עלה בגורלו של הליך זה.
- 7 66. בחלק הבא של תגובת המשיבים, הם עותרים כדלקמן: **"עיון מחדש בפסיקתא מיום 18.12.16"**.
8 מוסבר על ידי המשיבים, כי המבקש ניסח את הפסיקתא, באופן שניסח אותה, כדי להכניס "בדלת
9 האחורית", כלשון ב"כ המשיבים, קביעות לא נכונות בדבר זיכויו המלא. ב"כ המשיבים מצטט
10 מהחלטות בית הדין המשמעתי, שבהם נקבע כי לא ניתן להרשיעו בזיוף, בשל העדר המסמך
11 המקורי, ולכן, אין הם יכולים לקבוע בוודאות הדרושה לענייני דין משמעתי, כי הנאשם זייף או
12 פיברק את תצהיר שכר הטרחה. מכל מקום, עצם החתמת הלקוח על מסמך אשר מרע את מצבו
13 ללא הסבר מניח את הדעת, מצדיק הרשעה בשני סעיפי אישום: עבירות של מעשים הפוגעים
14 במקצוע עריכת הדין, על פי סעיפים 53 ו-61(1) לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961; עבירות
15 של התנהגות שאינה הולמת את המקצוע עריכת הדין, על פי סעיף 61(3) לחוק לשכת עורכי הדין.
- 16 67. לאור דברים אלה, מסקנת ב"כ המשיבים היא, כי כל מה שנקבע בבית הדין המשמעתי הוא
17 ש"המבקש לא הורשע בזיוף ובפברוק, מחמת הספק בלבד" (סעיף 40 סיפא למסמך התשובה).
- 18 68. מכל מקום, מדגישים ב"כ המשיבים, כי העובדה שלשכת עורכי הדין שהינה גוף נפרד, שאין לו
19 קשר למשיבים, ראתה לנכון להגיש ערעור על הכרעת בית הדין המשמעתי המחוזי, יש בה,
20 כשלעצמה, אמירה חמורה ביותר כלפי המבקש. מוסבר, כי למשיבים עצמם אין מעמד בהליכי
21 הערעור בבית הדין המשמעתי, שכן ההליכים מנוהלים על ידי לשכת עורכי הדין.
- 22 69. ההסכמה שאליה הגיעו המבקש ולשכת עורכי הדין שקיבלה תוקף של פסק דין, אינה מצדיקה את
23 פירושו של המבקש, ולפיו, הוא זוכה באופן מלא מטענות המשיבים כלפיו. פסק הדין קובע כי
24 הוסכם על מחיקת ערעורי שני הצדדים. יתרה מזו, הוסכם להותיר את עונש המבקש על כנו.
- 25 70. מכאן, מסקנת ב"כ המשיבים, כי פסק הדין שניתן בתיק שבפניי **"לא ניתן לאחר זיון והכרעה
26 בטענות הצדדים, אלא מדובר בפסק דין שאליו הגיעו הצדדים בהסכמה, ולפיכך לא ניתן לראות
27 באמור בו כקביעות עובדתיות תקפות"** (סעיף 45 סיפא לתגובה).
- 28 71. מבחינת המסמכים המשפטיים הרלבנטיים, טענת ב"כ המשיבים היא שכאשר קיים פסק דין
29 חלוט הקובע כי המבקש ביצע מעשי מרמה וזיוף כלפי המשיבים, אין בכוחו של פסק דין משמעתי,
30 המזכה את המשיב – מחמת הספק, ופסק דין של בית המשפט המחוזי שניתן בהסכמה בערעור
31 בין המבקש ולשכת עורכי הדין למחיקת האישום והותרת העונש, כדי לפגוע במעמדו של פסק
32 הדין האזרחי (סעיף 46 לתגובה).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

72. אכן, פסק דין פלילי מחייב בהליכים אזרחיים, אך זאת כאשר מדובר בפסק דין מרשיע ולא בפסק דין מזכה, שכן פסק דין אזרחי מבוסס, מבחינת דיני הראיות, על הכרעה לפי מאזן ההסתברויות, בעוד שההליך משמעותי שהינו הליך פלילי, אשר דורש הוכחה מעבר לספק סביר. "מכאן שאי הרשעת המבקש אין בה אמירה מחייבת לענין ההליך האזרחי, וזאת בניגוד להרשעה בהליך פלילי אשר יש בה אמירה מחייבת להליך אזרחי" (סעיף 49 סיפא).
73. כמו כן מוסבר, כי בעוד שהמסמך המקורי היה בפני הבורר השופט בדימוס ארבל, מסמך זה "נעלם" מתיק בית הדין המשמעותי, ולכן, נקבע זיכוי של המבקש, מטעמים טכניים.
74. יתרה מזו, ב"כ המשיבים צירף אישורים משטרתיים, אשר מהם עולה כי המסמך נעלם, מתיק הפרקליטות, כאשר ב"כ המשיבים מציין כי הדבר נעשה "באורח פלא", לאחר שהמבקש עיין בתיק הפרקליטות (בעניין זה גם מצורף מכתב של השופטת בדימוס הילה גרסטל, נציבת הביקורת במערך המדינה ומייצגי המדינה בערכאות מיום כא בסיוון תשע"ו (27.6.16), שבו, לאחר ציון העובדה כי מבדיקה שביצעה הפרקליטות עולה כי יתכן שהמסמך נעלם במהלך צילום חומר החקירה על ידי החשוד, הוא המבקש שלפניי (סעיף 4 למכתב), המסקנה היא זו: "אנו מוצאים שהפניה בנוגע להתרשלות הפרקליטות בקשר עם היעלמות המסמך מוצדקת" (סעיף 5 למכתב; ההדגשה במקור).
75. בפרק הבא במסמך של ב"כ המשיבים, שכותרתו "הטעיה בהגשת הפסיקתא בנוסח שהוגשה", מדגישה ב"כ המשיבים, כי המבקש הוסיף לפסיקתא בסעיף 1 סיפא את המילים "וכזכאי לחלוטין ביחס לתצהיר הסכם שכר טרחה, שהינו מסמך חוקי, בלתי מזויף ותקף משפטית". לטענת ב"כ המשיבים, משפט זה אינו חלק ממה שהוסכם בין הצדדים וקיבל תוקף של פסק דין, אלא נכתב על ידי המבקש, כדי לעשות בו שימוש בהליכים הרבים שהוא מנהל, כאשר מטרתו היא להפוך את תוצאת פסקי הבוררות ופסקי הדין שניתנו נגדו (סעיף 56 סיפא למסמך).
76. מאידך גיסא, כאשר בהסכם נקבע שהעונש יעמוד בעינו, הסתיר המבקש נתונים אלה; הוא הסתפק במילים הבאות: "כל יתר הקביעות בפסק הדין מיום 25.5.16 מפורטות בפסק הדין מיום 25.5.16".
77. לטענת ב"כ המשיבים, נוסח הפסיקתא הוא מטעה ומסולף, והמבקש כבר ניסה לעשות שימוש בפסיקתא זו, בניסיון לבטל את פסקי הבוררות ופסקי הדין שאישרו אותם, ואף כדי לבטל את תיק הפש"ר נגדו.
78. לענין אחרון זה, צירפו ב"כ המשיבים את ההחלטה מיום ט בחשוון תשע"ז (10.11.16), שניתנה על ידי השופטת איריס לוי-עבודי, בתיק פש"ר 30628-09-16, בבית המשפט המחוזי בתל אביב, שבה קבעה כי יש להיעתר לבקשת המבקשים (המשיבים שלפניי), וליתן צו כינוס לחייב שבפניה (המבקש שבפניי), והכולל מספר הוראות אופרטיביות, ובהן אלה: מינוי הכנ"ר ככונס נכסים של החייב; הוראה על עיכוב כל ההליכים המשפטיים; תשלום חודשי לכנ"ר; חובת החייב למסור דוח

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 לכנ"ר; הוצאת צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד החייב; מינוי עו"ד ליאור דגן כמנהל מיוחד; קביעת
2 מועד להכרזת החייב כפושט רגל, ליום 16.3.17.
- 3 79. במסגרת החלטה זו, יש התייחסות גם להליך שבפניי. לאחר הבאת פסקי הדין לבוררות, הקובעים
4 חיוב של החייב (המבקש שלפניי) לנושה (עמ' 5 להחלטה), מתייחסת השופטת לטענת החייב כאילו
5 פסק הדין שניתן על ידי, ביטל חלק מהכרעות הדין שניתנו בענייניו של החייב והמבקשים, באופן
6 שיש בו השלכה לכאורה על פסקי הדין החלוטים נשוא הבקשה. עיון בהחלטת השופטת, שבה
7 מצוטטים חלקים מפסק דיני המוסכם, מגלה כי טענה זו של החייב (המבקש שבפניי) נדחתה, ובית
8 המשפט של פש"ר בתל אביב קובע: "לאחר שבחנתי את פסק הדין של כב' השופט דרורי, אני
9 סבורה כי אין רלבנטיות לאמור בפסק הדין ולטענה לפיה יש לכאורה בפסק דין זה כדי לאיין
10 את פסקי הדין החלוטים של החייב, הם נשוא הבקשה". לאחר ציטוט קטעים מפסק הדין,
11 קובעת השופטת לושי-עבודי: "כפועל יוצא מהאמור לעיל, נראה כי ניסיונותיו של החייב ליצור
12 תמונה לפיה פסקי הדין בענייניו בוטלו או שונו במסגרת ההליכים האחרים, אינה אלא הצפה
13 של התיק בהליכים השונים בענייניו של החייב, אשר אין להם רלבנטיות לפסק הדין החלוטים
14 נשוא הבקשה" (עמ' 6 סעיף 15 להחלטה). בהמשך, מתייחסת היא לטענתו של החייב (המבקש
15 שבפניי), לפיה, מאחר שבוטלו ההליכים המשמעותיים בענייניו, בפסק דינו של כב' השופט דרורי,
16 הרי שעמם בוטלו גם החיובים הכספיים שהוטלו מכוח פסקי הדין החלוטים (סעיף 16, סוף עמ'
17 6). בית המשפט דוחה טענה זו וקובע כי "הסכמות אלה אשר קיבלו תוקף של פסק דין, אין להם
18 כל השלכה על החוב נשוא הבקשה שלפניי, שכן מקור החוב בענייניו אינו נעוץ בהליכים
19 המשמעותיים שננקטו נגד החייב אלא בהוצאות שנפסקו נגד החייב בפסקי הדין החלוטים.
20 לפיכך, אין לגזור מסיום ההליכים המשמעותיים מסקנה, לפיה ההליכים האזרחיים בענייניו של
21 החייב בוטלו או כי החיוב שהוטל מכוח הליכים אלה בוטל. משכך, יש לדחות את טענת החייב
22 לפיה פסקי הדין שהמבקשים אוזנים בידו בוטלו. לכך יש להוסיף כי בשולי פסק דינו קבע בית
23 המשפט המחוזי כאמור כי הערעורים של שני הצדדים נדחים והעונש נותר על כנו" (עמ' 7, שורות
24 3-11 להחלטה האמורה).
- 25 80. לאור דברים אלה, מבקש ב"כ המשיבים, כי בית המשפט יעיין פעם נוספת בנוסח הפסיקתא
26 שנוסחה, כלשונו, "באופן מניפולטיבי ובחוסר תום לב משווע על ידי המבקש ולקבוע כי אינה
27 תואמת את האמור בפסק הדין" (סעיף 63 למסמך התגובה).
- 28 81. בפרק הבא של המסמך, הנושא כותרת "חוסר תום לב", מתייחסת ב"כ המשיבים לבקשת המבקש
29 לפיצוי ולשיפוי, ורואה בו מעין "בקשה מן היושר", כאשר בהליך כזה, לטענת ב"כ המשיבים, על
30 המבקש לבוא בניקיון כפיים (סעיף 64 לתגובה), בעוד שמתיאור העובדות שבמסמך עולה כי
31 המבקש, כלשונו, "גילה טפח והסתיר טפחיים וכי הגיש בקשה זו בחוסר תום לב משווע" (סעיף
32 65 סיפא למסמך).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

82. כתמיכה לטענה האמורה, מובאים ומצוטטים קטעים מקביעות הבורר, השופט בדימוס דן ארבל, על יצירת מסמכים פיקטיביים על ידי המשיב, כפי שכבר צוטט והוסבר לעיל.
83. כמו כן הביאה ב"כ המשיבים (נספח יט לתגובה) פסק דין של בית משפט השלום בתל אביב (ת"א 17910-04-12) ניסים דני זילברשלג ועטל זילברשלג נ' בנק משכן – בנק הפועלים בע"מ. באותו פסק הדין, מיום ט באב תשע"ד (5.8.14) נדחתה תביעה של המבקש שבפניי למתן צו מניעה שיאסור על הבנק לממש משכנתא שהבנק נתן למבקש ולאשתו, תוך חיוב התובעים בהוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין בסך 30,000 ₪. לאורך כל פסק הדין, מתוארת התנהגותו החמורה של התובע. פסק הדין אף כולל הוראה להעביר את פסק הדין למנהל בתי המשפט, לצורך בחינה אם יש מקום להביאו לגורמים מוסמכים בלשכת עורכי הדין, וזאת, לאחר קביעות עובדתיות קשות, ובהן אלה: **"מכל האמור לעיל, התרשמתי שהתובע לא העיד אמת והוא הוסיף על חוזה ההלוואה החתום פסקה נוספת שלא נעשתה על דעת הבנק וזאת לצורך ההליך המשפטי"** (עמ' 19, שורות 29-30). ובהמשך, לאחר ניתוח עדויות פקידי הבנק מול גרסת המבקש, קובע בית המשפט (עמ' 20, שורות 8-11): **"התרשמתי כי התובע בנה מסכת של ראיות בדויות תוך כדי שהוא מכשיל במזיד את עובדות הבנק שהעידו בבית המשפט. התנהגות זו אינה ראויה ויש בה טעם לפגם כי המדובר במי שמציג עצמו כעורך דין ומצופה ממנו לנהוג ביושר ובהגינות. התנהגות זו חרגה מחבולה לגיטימית שבעל דין רשאי לנקוט בהליך משפטי"**.
84. ב"כ המשיבים טוענת, כי לאור התנהגות זו של המבקש, מן הראוי לחייב את המבקש בהוצאות משפט ובשכר טרחת עורך דין בסכומים ניכרים.
85. בפרק האחרון של מסמך התגובה יש התייחסות לסעיפי הבקשה, כאשר בפתח הדברים מציינת ב"כ המשיבים כי טיעוני המבקש לא מסודרים, ואף מזכירה כי כך נהג בהליך אחר בפני השופט ברנר.
86. לגוף העניין, כנגד טענת המבקש שהמשיבים 3 אינם משפים ואינם מפצים אותו, כותבת ב"כ המשיבים, כי המצב הפוך. המבקש הוא זה שלא משלם להם את הסכומים שנפסקו לזכותם, וכאמור, הצטבר לחובת המבקש חוב בהוצל"פ של למעלה מ-450,000 ₪.
87. בהמשך, יש התייחסות פרטנית לסעיפי הבקשה בנושאים שכבר הועלו לעיל, כגון: העדר תוקף של פסק דין מזכה במשפט אזרחי.
88. כמו כן, מוזכר כי בארבע ערכאות שונות נקבע כי המבקש זייף את תצהיר שכר הטרחה.
89. כנגד טענת המבקש על עינוי הדין שנגרם לו, לטענתו, תגובת המשיבים היא, כי הוא זה שפנה בהליכים רבים וערער על כל החלטה נגדו.
90. מעבר לטענות העובדתיות הפרטניות של המבקש, המוכחות על ידי המשיבים לאור האמור לעיל, טוענת ב"כ המשיבים, כי אין לבית המשפט סמכות להטיל הוצאות על המשיבים, לאחר שהסתיים ההליך. אין זו טענה דיונית גרידא, שכן מדובר בפסק דין שניתן בהסכמה, והותיר את העונש

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 שהוטל על המבקש על כנו, "כך שאין ספק כי המבקש לא קיבל זיכוי ובוודאי לא זיכוי מלא ואין
2 כל סיבה להטיל הוצאות על המשיבים 2-3 שהגישו תלונה ללשכת עורכי הדין" (סעיף 103 סיפא
3 למסמך התגובה).
- 4 91. בהמשך נטען: "המשיבים 2-3 מתקוממים מטענת המבקש כי הוא 'נפגע עבירה' במצב בו הוא
5 הונה אותם ותבע אותם תביעה שקרית של מליוני שקלים לפי תצהיר שפיברק לצורך התביעה
6 שהגיש" (סעיף 104 למסמך התגובה).
- 7 92. בתשובה לטענות המבקש, כאילו המשיבים 2 ו-3 העלו כלפיו טענות זיוף שהן "עלילת דם", כלשון
8 המבקש בסעיף 44 לבקשתו, עונה ב"כ המשיבים, כי ארבע ערכאות אישרו כי המבקש ביצע מעשה
9 זיוף, וגם בתי משפט נוספים קבעו קביעות קשות כנגד המבקש.
- 10 93. לאור האמור לעיל, מסכמת ב"כ המשיבים את בקשתה, כי בקשת המבקש תסולק על הסף,
11 ולחילופין לגופה, תוך חיובו בהוצאות משפט ובשכר טרחת עורך דין, וכי בית המשפט יעיין מחדש
12 בפסיקתא, ויקבע כי היא אינה משקפת את האמור בפסק הדין, מיום 25.5.16.
- 13 **תשובת המבקש לתגובת המתלוננים**
- 14 94. בבקשה דחופה, שהגיש המבקש ביום 12.2.18, ביקש הוא להתיר לו להגיש תשובה מפורטת
15 לתגובת המתלוננים בענין חיוב המתלוננים בפיצוי ושיפוי הנאשם בגין הוצאותיו.
- 16 95. בהחלטתי, מיום 13.2.18 איפשרתי, להגיש את התגובה האמורה.
- 17 96. בתשובה, חוזר המבקש על טענותיו, לפיהם הוא זכאי לפיצוי ולשיפוי, וכי בקשתו זו נופלת,
18 כלשונו, "על אוזניים ערלות של המתלוננים, גסי הלב אשר לא בוחלים בשום טקטיקה על מנת
19 להטות משפט, והכל לרבות תוך הסתרת החלטות, הליכים שלמים ועובדות לגבי הצדדים ומהלך
20 ההתדיינות ביניהם עד היום" (עמ' 1 לתשובה).
- 21 97. לטענת המבקש, הוא לא הסתיר דבר, וכי מי שהסתיר מסמך רלבנטי וחשוב הם המתלוננים
22 (משיבים 2-3), אשר הסתירו החלטות של בית המשפט העליון, משנת 2017. הכוונה, לדבריו, היא
23 לרע"א 3035/17, שניתנו על ידי כב' השופט מני מזוז. בסעיף 1ד כותב המבקש על ההליך האמור
24 את הדברים הבאים: "קיומו של ההליך הנ"ל שהכשיר ההליך הנ"ל של ביטול פסקי דין שהושגו
25 במרמה על ידי המתלוננים נגד המבקש, ומרכזיותה של הפסיקתא מיום 18.12.16 מתיק זה
26 לרבות בהחלטות אחרות שהוסתרו במכוון על ידי המתלוננים מעיניו של בית המשפט הנכבד,
27 עומדים בסתירה גמירה לטענות הכזב של המתלוננים בתיק זה". ובהמשך בסעיף 1ה נאמר:
28 "למבקש הובהר הן לפי בית המשפט העליון הנכבד בהליך הנ"ל משנת 2017 שזכרו לא בא
29 בתגובת המתלוננים והן לפי החלטות אחרות שיפורטו בתשובתו לאחר שתוגש עמדת הלשכה
30 בתיק זה – כי הפסיקתא מיום 18.12.16 שרירה וקיימת והינה ראייה משמעותית שתידון
31 בתביעתו של המבקש נגד המתלוננים לביטול פסקי הדין שהשיגו במרמה".
- 32 98. לצערי, המבקש לא צירף את המסמכים הרלבנטיים מתיק רע"א 3035/17 של בית המשפט העליון.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

99. טרחתי ונכנסתי לאתר "נבו", ומצאתי את החלטת השופט מני מזוז מיום יח באייר תשע"ז
1 (14.5.17) בתיק הנ"ל.
2
100. למיטב הבנתי, לא רק שבקשת המבקש נדחתה באותה החלטה של בית המשפט העליון, ולא
3 רק שהוסבר למבקש מהי הדרך לבטל פסק דין חלוט בתיק אזרחי (סעיף 9 להחלטה), אלא שאין
4 כל רמז בהחלטת בית המשפט העליון הנ"ל, כאילו החלטה בדין משמעתי יכולה לבטל פסק דין
5 בהליך אזרחי.
6
101. בית המשפט העליון הוסיף ואמר בסיום החלטתו: **"בנסיבות אלה, כאשר כל שיש באמתחתו
7 של המבקש הוא פסיקתא מבוססת על פסק דין בהליך משמעתי, שבינו לבין לשכת עורכי הדין,
8 אינני רואה כל פגם בהחלטת בית המשפט קמא להמשיך בהליכי פשיטת הרגל"**.
9
102. למותר לציין, כי התוצאה האופרטיבית של ההחלטה של בית המשפט העליון, היא כי הבקשה
10 למתן רשות ערעור, אותה הגיש המבקש שבפנינו – נדחתה; משמעות הדבר היא, כי המבקש
11 ממשיך בהליכי פשיטת הרגל, נכון לאותו מועד של מתן החלטת בית המשפט העליון הנ"ל, קרי:
12 14.5.17.
13
103. טענה נוספת של המבקש – בתגובה לטענת המתלוננים שלא היו צד להליכים בבתי הדין
14 המשמעתיים – הינה כי זו, כלשונו, **"טענת כזב"**. הוא מציין כי במשך שבע שנות ההתדיינות
15 נוכח בדין המתלונן, גליל מימון, שיוצג על ידי עו"ד ויניצקי, וזאת, כפי שמסביר המבקש, **"הכל
16 על מנת להרשיע בכל מחיר את המבקש על לא עוול בכפו"** (סעיף 1 לתשובת המבקש הנ"ל).
17
104. בתגובה לטענת המתלוננים, כי בקשת המבקש לפיצויים הוגשה באיחור ובשיהוי, עונה
18 המבקש כי המתלוננים הם אלה שגרמו, בחוסר תום לב קיצוני, למינוי מנהל מיוחד, כדי לקבל
19 הוצאות משפט שנפסקו נגד המבקש, בגין פסקי דין שהושגו במרמה (סעיף 1ח1).
20
105. אשר לרקע לסיום ההליכים בבית המשפט המחוזי בתיק זה, טוען המבקש כי בית המשפט
21 הוא זה שהציע ללשכת עורכי הדין לקבל את הצעתו. לעניין זה, מדגיש המבקש, כי מדובר בזיכויו
22 המוחלט של המבקש מתלונת המתלוננים, נוכח העדר אמינות המתלוננים הברורה ועמדת
23 הפרקליטות והחלטת השופט שגיא. נציג הלשכה עו"ד צביקה מצקין, יכול לאשר דבר זה (סעיף
24 1ב).
25
106. בתגובה לטענה כי בפסיקתא "השחיל" המבקש קביעות שלא היו בפסק הדין, עונה המבקש
26 כי מדובר בטענות מבישות, המלמדות על אופי אומרן, וכי עיון בפסק הדין ובפרוטוקול מוכיח כי
27 טענות המתלוננים הינן טענות כזב (סעיף 1ד1).
28
107. מול טענת המתלוננים, כאילו הסתיר המבקש את עובדת מינוי מנהל מיוחד ומתן צו כינוס,
29 עמדת המבקש הינה כי זו טענת כזב והבל רוח, המטעה באופן ציני את בית המשפט. הוא מזכיר
30 כי בבקשתו הבהיר, שהמתלוננים הגישו, בשנת 2017, כתב הגנה במסגרת הליך תביעה שנוהל על
31 ידי המבקשים, וכן התייחס בבקשתו להליך ספציפי בין הצדדים (ת"א 52387-09-16), אשר כולל
32

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 עובדות שקיים מנהל מיוחד (סעיפים 1טו-1יז). נהפוך הוא. לטענת המבקש, המתלוננים הם אלה
2 שמסתירים הליכים, החלטות ועובדות רבות מעיני בית המשפט (סעיף 1ח).
- 3 108. בתגובה לטענת המתלוננים, כאילו לא ניתן היתר למבקש לנהל הליכים נגדם, מביא המבקש
4 בנספח א לתגובתו את החלטת בית משפט לפש"ר בתל אביב (השופטת איריס לושי-עבודי), מיום
5 14.1.18, בבקשה 49, בתיק, 30628-09-16 שבו איפשרה לחייב לנהל את התביעה נשוא הבקשה
6 כנגד המתלוננים, ולייצג את עצמו, בכפוף לפיקוחו של המנהל המיוחד (סעיף 1.יט).
- 7 109. המבקש טוען כי ניסיונם של המתלוננים לתת לו מעמד מפקפק של "פושט רגל", הוא זריית
8 חול, שכן המבקש לא הוכרז כפושט רגל, ואין כל הצדקה שהדבר ייעשה, וזאת, לטענת המבקש,
9 כי מדובר במתלוננים שפתחו נגדו תיק פש"ר, בגין אי-תשלום הוצאות משפט, בהליכים שהושגו
10 במרמה על ידם (סעיף 1.כ).
- 11 110. המבקש הוסיף וטען, כי טענות המתלוננים לפיהן פסקי הדין האזרחיים, לרבות: פסקי הדין
12 בבוררות, לא היו לפני בית המשפט, היא טענת כזב, שכן בית המשפט, לטענת המבקש, קיבל לידי
13 את כל התיק המשמעותי, על כל הפרוטוקולים שבו (סעיף 1.כח).
- 14 111. כמו כן, טען המבקש, כי טענות המתלוננים הן טענות כזב, שראוי לחייב אותן בהוצאות
15 כבדות, תוך ציון העובדה כי מדובר בטענות מקוממות, שאינן מגובות בתצהיר, ומכאן שהינן
16 טענות בלתי נכונות על פניהן, והינן טענות כזב, העומדות בסתירה למסמכים ולהחלטות ברורות
17 (סעיף 1 כז-כח).
- 18 112. המבקש חוזר וטוען, כי משמעות פסק הדין, מיום 25.5.16, היא כי יש הכרעה לפיה התוצאה
19 היא שהמבקש זכאי לכל דבר בפרשה הראשונה (סעיף 1כט ואילך). בהמשך נטען, כי טענת
20 המתלוננים כאילו מדובר בפסק דין שנתן תוקף להסכמת הצדדים, ואינו מהווה קביעות עובדתיות
21 תקפות, הן טענות מטעות ואינן נכונות עובדתיות ומשפטיות (סעיף 1לג). מאחר ופסק הדין ניתן על
22 פי הצעת בית המשפט, ולשכת עורכי הדין נתנה את הסכמתה בשלב מאוחר יותר, וערעורה של
23 הלשכה בענין המתלוננים לא התקבל – כל אלה תומכים בעמדתו של המבקש (סעיף 1לד ואילך).
- 24 113. לענין בקשת המתלוננים לעיין מחדש בפסיקתא, מיום 18.12.16, טוען המבקש כי יש סתירה
25 מהותית ולוגית בתגובתם, שכן הם טוענים לכל אורך התגובה כי הפסיקתא, לכאורה, אינה נוגעת
26 להם.
- 27 114. לענין המסמך המקורי, ומדוע הוא לא נמצא, מסביר במפורט המבקש כי דווקא לו יש אינטרס
28 שהמסמך המקורי יימצא, והמבקש אף צירף אישור על הפקדת עותק מקורי של המסמך בבית
29 המשפט המחוזי בתל אביב, מיום 27.4.06, בת"א 1620/05 (נספח ג לתגובה).
- 30 115. אשר למשקלו של פסק הדין המשמעותי, טוען המבקש כי השופטת איריס לושי-עבודי,
31 בהחלטתה מיום 13.3.17 (צורף כנספח ד לתשובה), אמרה כי לבית הדין לדיון משמעותי יש אופי
32 מיוחד. ברם, עיון בהחלטה עצמה, מגלה שבה נכתב בדיוק הפוך; כי הליך משמעותי אינו יכול

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 להצהיר על בטלות פסק דין בהליך אזרחי, ועל המבקש לפעול בדרכים המקובלות תוך תיאום עם
- 2 המנהל המיוחד בענין הבקשה לביטול פסקי הדין לבוררות ופסקי הדין האחרים שניתנו נגדו).
- 3 116. המבקש חוזר ומבהיר, לאורך תשובתו הנ"ל כי טענת המבקשים, כאילו לא מדובר בזיכוי
- 4 מוחלט בעניינו ביחס למתלוננים, היא טענת כזב, העומדת בסתירה ללשון פסק הדין מיום 25.5.16
- 5 ומיום 18.12.16 (סעיף 3).
- 6 117. לענין חיוב המתלוננים בהוצאות, טענת המבקש היא כי הותרת אישום אחר על כנו, אינו
- 7 רלבנטי, שכן מספיק להוכיח שטענת המתלוננים עצמם היא תלונת כזב (סעיף 9).
- 8 118. כנגד טענות המתלוננים בדבר זיוף, עונה המבקש כי מדובר בעינוי דין כלפיו, וכי זו עלילה
- 9 המיוחסת לעורך דין ותיק. הוא קובל על כך שב"כ המתלוננים אינה הומנית, אינה מגלה יחס
- 10 קולגיאלי כלפיו, ושואל: היכן הערבות ההדדית בין עורכי הדין? (ראה במפורט סעיפים 12-17)
- 11 119. בתשובה לטענת השיהוי, חוזר ומדגיש המבקש, כי רק ביום 14.1.18 התירה השופטת איריס
- 12 לושי-עבודי למבקש לפעול נגד המתלוננים, ולכן לא היה כל שיהוי, עת הגיש את בקשתו בחודש
- 13 ינואר 2018, לפיצוי ולשיפוי על ידי המתלוננים, שהם יוזמי תיק הפש"ר הנ"ל (סעיפים 26-27).
- 14 120. המבקש חוזר וטוען (סעיפים 31, 36, 48, 49 ו-50) כי המתלוננים קיבלו את פסקי הדין בתיק
- 15 זה, הן פסק הדין מיום 25.5.16 והן הפסיקתא מיום 18.12.16, ולא ביקשו לבטלם ו/או לתקנם
- 16 ו/או לעיין בהם מחדש, וזאת למעלה משנה וחצי.
- 17 121. המבקש הבהיר, כי ביום 8.2.18 היה דיון במחלקה הכלכלית של בית המשפט המחוזי בתל
- 18 אביב, לפני כב' השופט כבוב, שבו דחה את בקשת המתלוננים לדחות על הסף את תביעתו, והעביר
- 19 את התביעה של המבקש לבית המשפט המחוזי הרגיל, מחמת חוסר סמכות עניינית (סעיף 72; לא
- 20 צורף החומר ולא ברור מה בדיוק הוחלט).
- 21 122. בסעיף 81 למסמך נכתב, כי המבקש עותר לבית המשפט שיתיר לו ליתן תשובתו לאחר קבלת
- 22 תגובת הלשכה, ואז תתפרש התמונה האמיתית העובדתית והמשפטית כמקשה אחת.
- 23 123. לענין סמכות בית המשפט ליתן את הסעדים שהוא מבקש, מתייחס המבקש לדף סטנדרטי
- 24 של הלשכה, המצורף לכתב קובלנה, שבו מוזכרים מספר חיקוקים. לדבריו, זו המסגרת
- 25 הנורמטיבית לניהול ההליך, ולכן, גם בית המשפט המחוזי – בשבתו בערעור על בתי הדין
- 26 המשמעתיים – מוסמך לדון בענייני פיצוי ושיפוי (סעיפים 84-86).
- 27 124. טענה עובדתית חדשה המופיעה בסעיף 89 לתגובה הנ"ל: נטען כי פרקליט ועדת האתיקה
- 28 הקודם הבהיר למבקש, כי אם יזוכה לחלוטין מתלונה כלשהי של לקוח לשעבר, הלשכה תתמוך
- 29 בבקשתו לפצותו. לדברי המתלונן, אם עתה תהיה עמדת הלשכה שונה או תתנגד לבקשתו לפיצוי
- 30 ולשיפוי מצד המתלוננים, הוא מבקש כי בית המשפט יחייב את המאשימה (הלשכה) בהוצאות
- 31 משפט ובשכר טרחת עורך דין, בגין התנגדותה לבקשה לגיטימית של המבקש. בהקשר זה, מודגש
- 32 על ידי המבקש, כי פה מדובר במקרה חסר תקדים של שבע שנות התדיינות בבתי הדין

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 המשמעותיים, שתוצאתם היא זיכוי מוחלט מטענות הזדון של הזיוף, ואף המאשימה עצמה
2 מסכימה כי מדובר בתיק מיוחד ובנסיבות מיוחדות (סעיפים 90-91).
- 3 **ההליכים לעניין מעמד המבקש במסגרת פש"ר**
- 4 125. ביום 25.2.18 הוגשה לבית המשפט הודע הבקשה ע"י עו"ד ליאור דגן, המנהל המיוחד בנכסי
5 החייב (המבקש בתיק זה) שבה הוא מבקש להורות על עיכוב ההליכים בתיק זה, עד להחלטה
6 אחרת של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בתיק פש"ר 30628-09-16, אם בית משפט של פש"ר
7 יאפשר את המשך ניהול ההליך בפניי, וכן להורות על צירופו של המנהל המיוחד כצד לתיק ולאפשר
8 לו גישה למערכת נט המשפט. הבסיס לבקשה הוא החלטת בית משפט לפש"ר מיום 12.12.2016
9 שבה הובהר כי המבקש אינו מוסמך לנקוט בכל הליך משפטי כלשהוא ללא קבלת אישור בית
10 המשפט לפש"ר, בטרם תתקבל עמדת המנהל המיוחד. בהמשך ההחלטה האמורה ניתנו צווים
11 ברוח זו.
- 12 126. בהחלטתי מיום 25.2.18 הוריתי כי על הבקשה של המנהל המיוחד יחולו ההוראות של תקנה
13 241 לתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד-1984, הן לענין המועדים הן לענין תוכן התשובות
14 והתגובה, וכי המשיבים לבקשה יהיו מר זילברשלג, לשכת עורכי הדין, וכן גליל ואריה מימון.
- 15 127. ביום 4.3.18, הגישו המשיבים 2-3 בתגובתם באמצעות עו"ד אביגיל מנדל, ובה הם מבהירים
16 שדין בקשתו של המבקש להידחות בשל העובדה שהוא מצוי בהליך פשיטת רגל, מידע אותו
17 הסתיר מבית המשפט הנכבד (סעיף 1); אך יחד עם זאת, מאחר ולטענתם נפלה שגגה, כתוצאה
18 מהטעיה של המבקש, בכך שנחתמה הפסיקתא ביום 18.12.16 אשר איננה תואמת את האמור
19 בפסק הדין מיום 25.5.16, המשיבים 2-3 עותרים לכך שבית המשפט קיבע הפסיקתא כי היא
20 חסרת תוקף (סעיף 2), וזאת מאחר שהמבקש עושה שימוש בפסיקתא באינסוף הזדמנויות, כדי
21 לנסות להשפיע על חובות העצום כלפי המשיבים 2-3, וזאת למרות שהמשיבים 2-3 לא היו צד
22 להליך בבית משפט זה, וכי אין קשר בין ההליך בתיק, זה שהוא הליך פלילי, לבין ההליכים בין
23 משיבים 2-3 לבין המבקש, שהם הליכים אזרחיים שהסתיימו בפסק דין חלוט (סעיף 3). משיבים
24 2-3 מוסיפים כי מאחר והמבקש גרר אותם ונתן תשובה מפורטת ומנומקת בבית המשפט, בה
25 נפרשה מלוא היריעה, הם עותרים לכך כי בית המשפט ידון ויכריע בתוקפה של הפסיקתא כדי
26 שהמבקש יפסיק לעשות בה שימוש (סעיף 4).
- 27 128. המבקש עצמו הגיש ביום 7.3.18 בקשה לפי פקודת ביזיון בית משפט, שבה טוען כי משיבים
28 2-3 ביזו את בית המשפט באופן מתמשך, בכך שלא ניסו לבטל או לתקן את הפסיקות של בית
29 המשפט. הבקשה לביזיון בית משפט מכוונת גם כן כלפי לשכת עורכי הדין, והוא מבקש גם לחייבה
30 בהוצאות משפט. מדובר בבקשה המשתרעת על פני 9 עמודים.
- 31 129. בעקבות בקשה זו, ניתנה על ידי החלטה ביום כא באדר תשע"ח (8.3.2018) כדלקמן:

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 "בפניי בקשה חתומה על ידי דני זילברשלג שכותרתה "בקשה לפי פקודת ביזיון
2 בית משפט – בקשה למתן הוראות", שהוגשה ביום 7.3.18.
3 לא ניתן לדון בבקשה זו לאור מעמדו של מר זילברשלג, שניתן לגביו צו כינוס נכסים,
4 במסגרת תיק פשיטת רגל, ובקשת המנהל המיוחד, עו"ד ליאור דגן, מיום 25.2.18,
5 שלגביה ניתנה החלטתי מיום 25.2.18 בדבר תגובות הצדדים.
6 עד שלא תוכרע השאלה של מעמדו של זילברשלג, והאם הוא כשיר להגיש לבית
7 המשפט מסמכים כלשהם, או שיש לעשות כן רק באמצעות המנהל המיוחד, לא
8 אתייחס לבקשה החדשה.
9 ב"כ הצדדים יעמדו בלוח הזמנים שנקבע בהחלטתי הנ"ל, מיום 25.2.18.
10 המזכירות תשלח העתק החלטה זו לב"כ הצדדים".
- 11 130. המבקש הגיב ביום 18.3.2018 על בקשת עו"ד ליאור דגן הנ"ל וביקש לדחות אותה, וזאת נוכח
12 החלטה אחרונה של בית משפט מחוזי בתל אביב מיום 14.1.18 המתירה לו לנהל לבדו הליכים נגד
13 משיבים 3-4.
- 14 131. על גבי הבקשה ניתנה על ידי החלטה בפתקית ביום 18.3.18 שבה ביקשתי לקבל את אותה
15 החלטת בית משפט המוזכרת במסמך התגובה של המבקש מיום 18.3.2018.
- 16 132. תגובתו של המבקש מיום 22.3.2018, בעקבות החלטתי מיום 18.3.2018, כוללת נתונים רבים.
17 אולם, לאחריה ביום 30.4.2018 מבהירה אביטל מנדל, ב"כ המשיבים 3-4, כי החלטה של בית
18 המשפט לפש"ר לאפשר הגשת תביעה היתה רק לבית המשפט הכלכלי, ואף זאת, ואין מדובר
19 בהיתר הגשת ההליך לבית משפט זה.
- 20 133. במהלך החודשים שלאחר מכן הוגשו מסמכים נוספים ובהם הודעה של המבקש בדבר בקשה
21 לסגירת תיק הפש"ר שהוגשה ביום 25.10.2018.
- 22 134. בעקבות זאת, ניתנה על ידי החלטה ביום יט בכסלו תשע"ט (25.11.18) שזו לשונה:
23
- 24 1. בתיק זה, שהסתיים בפסק דין, ביום 25.5.16, ובפסיקתא, ביום 28.12.16, לאחר
25 מתן הפסיקתא הוגשו בקשות שונות, שהראשונה שבהם היא מיום 14.1.18: בקשת
26 המשיב בערעור והמערער בערעור השני (להלן: "המבקש") לחיוב המתלוננים
27 (להלן גם: "המשיבים 2 ו-3") בפיצוי ושיפוי בגין הוצאותיו; תשובת המתלוננים
28 שכללה, בין היתר, גם בקשה לתקן את הפסיקתא; בקשת המנהל המיוחד (המשיב
29 מס' 4) לעיכוב הליכים בתיק; ובקשת המבקש לפי פקודת ביזיון בית המשפט.
30 2. ניתנו על ידי החלטות רבות ביחס לזכות/חובה להגיב.
31 3. הגיעו תשובות ותגובות, לעיתים עשרות עמודים (כולל נספחים רבים).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 4. בהחלטתי, מיום 25.2.18, קבעתי כי על הבקשה לעיכוב ההליכים בתיק שהוגשה
- 2 על ידי המנהל המיוחד, ביום 25.2.18, יחולו הוראות תקנה 241 לתקנות סדר הדין
- 3 האזרחי, התשמ"ד-1984, הן לעניין המועדים והן לעניין תוכן התשובות והתגובה.
- 4 5. לא הוגשה תשובת המנהל המיוחד, ביחס לעמדות הצדדים.
- 5 6. לאחר הליכים נוספים, ניתנה על ידי החלטה, ביום 23.4.18, כי אם לא אקבל תגובה
- 6 מיתר בעלי הדין, תוך שבעה ימים, אתן החלטה בכל הנושאים על פי החומר בתיק.
- 7 7. הוגשה עמדה של ב"כ המשיבים עו"ד אביגיל מנדל ביום 30.4.18. לאחריה, הוגשו
- 8 מטעם המבקש בקשות והודעות בעניין הבהרה למועד מתן החלטה.
- 9 8. ביום 11.7.18, הוגשה בקשה והודעה מטעם המבקש בעניין מועד מתן החלטה,
- 10 ועליה ניתנה החלטה כי תינתן החלטה במהלך הפגרה.
- 11 9. לצערי, עקב תיקים דחופים הוקדשה הפגרה והחודשים שלאחריה לכתיבת פסקי
- 12 דין בתיקים אחרים, בעלי חשיבות ודחיפות העולה על תיק זה.
- 13 10. כאשר הגעתי לכתיבת החלטה בתיק זה, בעצומה של הכתיבה, מצאתי על שולחני
- 14 מסמך מלפני כחודש (23.10.18), החתום על ידי ב"כ המבקש, שכותרתו "הודעה
- 15 מטעם המבקש לעניין סגירת תיק הפש"ר" (להלן – "ההודעה").
- 16 11. להודעה האמורה, לא צורפו כל נספחים שהם.
- 17 12. כמו כן, במשך החודש האחרון, לא הוגשו כל תגובות, של מי מבעלי הדין האחרים
- 18 על ההודעה האמורה (אין לי טרזניה על כך, שכן לא נתתי החלטה בדבר הגשת
- 19 תגובות).
- 20 13. בכל מקרה, מן ההודעה האמורה, שהגיש המבקש, ביום 23.10.18, לא ניתן לדעת
- 21 מתי - אם בכלל - הוגשה בקשה של המבקש לסגירת תיק הפש"ר. אם כי, מוזכר
- 22 בסעיף 2 לבקשה, כי " המבקש ... הודיע לבית המשפט המחוזי בתל אביב הנכבד
- 23 כבר לפני הדיון האחרון שם ביום 4.10.18, וכן השבוע, במסגרת הודעת הסדר
- 24 מיידית, על רצונו לסגור מיידית תיק הפש"ר בהסדר של תשלום תחת מחאה,
- 25 ושמירת זכויותיו נגד יוזמי תיק הפש"ר...".
- 26 14. בהודעה נאמר, בסעיף 4, כדלקמן:
- 27 "ממילא צפוי תיק הפש"ר בקרוב להיסגר, וכל עיכובי ההליכים להם טוען
- 28 המשיב מס' 1 [עו"ד ליאור דגן, המנהל המיוחד] יבוטלו לאלתר, לרבות העיכוב
- 29 לו טוען המשיב מס' 1 (שלא בצדק) אף בתיק זה".
- 30 15. בסעיף 5 להודעה הנ"ל של המבקש, נאמר: "כמו-כן ממילא יבוטל מינויו של
- 31 המשיב 1 בזמן הקרוב".

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 16. מהאמור בסעיף 6 להודעת המבקש עולה, כי המבקש עותר להמתין, לו במעט, עד
2 לסגירת תיק הפש"ר או עד להסכמת המנהל המיוחד לביטול בקשתו לעיכוב
3 ההליך, ועל כן, ועל מנת לייעל את ההליכים, ראה לנכון המבקש לעדכן את בית
4 המשפט כמתואר בהודעה האמורה (סעיף 1).
- 5 17. מדברים אלה עולה, כי על אף שהייתי בעיצומה של כתיבת החלטה הארוכה
6 והמפורטת, המתייחסת למכלול הנושאים, עותר המבקש להמתין.
- 7 18. כך אני עושה, ומפסיק את כתיבת החלטתי.
- 8 19. בסעיף 8 לבקשה נכתב כדלקמן:
9 "המבקש מודיע כי במידה ויש צורך בהגשת עדכון אחרון ו/או הודעה שהוגשה
10 השבוע בעניין סגירת תיק הפש"ר בתל אביב, וממילא הפסקת תפקידו של
11 המשיב מס' 1 [המנהל המיוחד הנ"ל], יעשה זאת המבקש לאלתר, ויגיש זאת
12 לתיק זה, הכל לפי מצוות בית המשפט הנכבד".
- 13 20. לאור האמור לעיל, ניתנות בזה ההחלטות האופרטיביות הבאות (בנוסף להחלטתי
14 ה"פנימית" להפסיק את כתיבת החלטה – שאני בעיצומם של הליכי כתיבתה –
15 עד לקבלת המידע שיפורט להלן):
- 16 א. "תוך עשרה ימים, מהיום, יגיש המבקש את המסמכים הבאים: בקשתו
17 לסגירת תיק הפש"ר; ההליכים שהיו בעקבות הבקשה לסגירת תיק
18 הפש"ר; ההחלטה שניתנה בעניין סגירת תיק הפש"ר (אם ניתנה). באותו
19 מסמך שיגיש המבקש, בהיקף שלא יעלה על שני עמודים, יכתוב המבקש,
20 מהן העתירות והבקשות האופרטיביות שהוא מבקש, לאור המסמכים
21 הנ"ל. להסרת ספק, אין לחזור ולפרט הנימוקים, אלא רק לציין את
22 הסעדים הקונקרטיים (ניתן, בסוגריים, להפנות לסעיפים במסמכים
23 קודמים, שאותם הגיש המבקש, לאורך שנת 2018).
- 24 ב. כל הצדדים האחרים לתיק (לשכת עורכי הדין; המשיבים 2 ו-3; המנהל
25 המיוחד) ישיבו בכתב, בתוך עשרה ימים מקבלת עמדת המבקש
26 והמסמכים שעליו להגיש, כאמור בסעיף א לעיל, בהיקף שלא יעלה על
27 שני עמודים, כולל התייחסות לעניין מעמדו של המנהל המיוחד
28 וזכאותו/העדר זכאותו של המבקש להמשיך בהליכים בתיק זה, וכן יפרטו
29 את העתירות הקונקרטיים שהם מבקשים, במתכונת האמורה בסיפא של
30 סעיף א לעיל (החל מן המילים, "להסרת ספק").
- 31 ג. המבקש יגיב על התשובות האמורות בסעיף ב לעיל, בתוך שבעה ימים
32 מקבלת עמדת יתר בעלי הדין בתיק, בהיקף שלא יעלה על שני עמודים.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 ד. למותר לציין, כי אם יגיעו הצדדים, לאור סיום הליכי הפש"ר להסכמה גם
2 בתיק שבפניי, יוכלו להגישה, תוך 27 הימים הנ"ל, ואז אתן לה תוקף של
3 החלטת בית משפט, ללא צורך בהמשך כתיבת החלטה המפורטת,
4 שנמצאת בעיצומה של כתיבתה.
- 5 21. המזכירות תשלח העתק החלטה זו לב"כ הצדדים ותביא תיק זה בפניי, בעוד 28
6 יום, יחד עם כל המסמכים האמורים בסעיפים א עד ג לעיל, לצורך המשך כתיבת
7 החלטתי המפורטת, או מתן החלטה אחרת, לאור החומר שאקבל.
8
- 9 135. המנהל המיוחד ביקש, ביום 2.12.2018, ארכה לתגובה לאחר שיקבל את תגובות הצדדים
10 האחרים. נעניתי לבקשתו בהחלטה מיום 3.12.18. המבקש המציא ביום 12.5.18 את המסמכים
11 שפורטו בהחלטתי הנ"ל וביקש וטען כי אין מניעה בכך שיוכל להמשיך בהליכים על אף הליכי
12 פשיטת הרגל.
- 13 136. עמדת ב"כ המשיבים מיום 11.12.2018 היא כי יש לתת החלטה לגופו של עניין הדוחה את
14 בקשת המבקש לשיקום ולפיצוי, ולעיין מחדש בפסיקתא מיום 18.12.16.
- 15 137. המנהל הגיש תגובה ביום 20.12.18, ולאחר סקירת הרקע ומעמדו כמנהל, הוא עותר לעכב את
16 ההליכים בתיק לאור הוראות סעיף 107 לפקודת פשיטת הרגל, ופסיקה הקובעת כי אין החייב
17 רשאי לנקוט בהליכים ללא קבלת היתר מהמנהל המיוחד, וכי החייב מנסה להטעות את בית
18 המשפט כאילו ניתנה החלטה המאפשרת לו לנקוט בהליכים בעוד שהחלטות בית משפט בפש"ר
19 שצורפו לעמדתו קובעות כולן כי אין לעשות כן. לכן מבקש המנהל המיוחד להורות על עיכוב
20 ההליך.
- 21 138. ביום 23.12.2018 הוגשה תשובת המבקש כנגד טענות עו"ד דגן. הוא טוען כי טענותיו של עו"ד
22 דגן לא נתמכו בתצהיר ואינן נכונות, וכי עו"ד דגן לא התמודד עם טענותיו של המבקש, וכי עו"ד
23 דגן לא ציין בבית המשפט המחוזי בירושלים כי כבר ביום 20.9.18 הודיע לבית המשפט המחוזי
24 בתל אביב שתיק הפש"ר צפוי להיסגר.
- 25 139. בהחלטתי מיום 23.12.18 אפשר לעו"ד דגן להגיב לאור האשמות האישיות החרिפות, בלשון
26 שאינה מנומסת ואינה מתאימה לבעל תפקיד שמונה על ידי בית משפט, כפי שנוסחו על ידי
27 המבקש. ביקשתי מעו"ד דגן שיודיע בצורה חד משמעית מה מצבו של המבקש מבחינת דיני
28 פשיטת הרגל.
- 29 140. לאחר בקשת ארכה של יום, שלה נעניתי, הגיש המנהל המיוחד את החלטת השופטת איריס
30 לוי-עבודי, שופטת הפש"ר בתל אביב, מיום 3.1.2019, לפיה לא נעתרה לבקשת החייב כי לאור
31 הסכמות הצדדים יש להעביר את הכספים בתיאום ובהסכמת המנהל המיוחד והכנ"ר.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

141. בתגובה מפורטת, מיום 7.1.2019, שכותבה, מציין שהיא ארוכה, מבקש המנהל המיוחד לעכב את ההליכים בתיק למשך 6 חודשים, קרי: עד 15.7.2019, וכי עד למועד זה יעדכן המנהל המיוחד את בית המשפט האם ניתן כנגד החייב צו פשיטת רגל או האם הושג הסדר נושים לעניינו של החייב.
142. על כך הגיב המבקש ביום 7.1.2019 תגובה מפורטת שבה טענות רבות כנגד עו"ד דגן, בתפקידו כמנהל מיוחד, כאשר לגוף העניין הוא וכתב כי ההסדר מיום 30.1.12 אליו הגיעו הצדדים במסגרת הליכי פשיטת הרגל הוא "מתווה ברור לסגירת תיק הפש"ר".
143. עו"ד דגן ביקש למחוק את תגובת החייב הנ"ל מיום 7.1.2019.
144. אפשרתי לצדדים להגיב על כך בהחלטתי מיום 8.1.19.
145. ב"כ המשיבים 2-3, בתגובתה מיום 9.1.19, ביקשה אף היא להוציא את התגובה של המבקש מתיק בית המשפט.
146. המבקש הגיש לעניין זה תגובה של 15 עמודים ביום 15.1.2019 ושוב חזר על טענות רבות כנגד עו"ד דגן.
147. בהחלטתי מיום 15.1.2019 איפשרתי לעו"ד דגן להגיב על כך.
148. ביום 21.1.2019 נמסרה הודעה של הנאמן לפיה חל איסור על חייב להמשיך לנהל הליכים משפטיים.
149. בתגובתו של הנאמן מיום 24.1.19, בהתאם להחלטתי הנ"ל מיום 15.1.19, מופיעות התייחסויות פרטניות לכל טענה וטענה דיונית שהעלה המבקש, ומבקש לדחות אותה.
150. המבקש צירף את החלטת בית המשפט העליון (כב' השופט יוסף אלרון) מיום יח בשבט תשע"ט (24.1.2019) בע"א 484/19 שבה הורה על עיכוב ביצוע פסק הדין של בית המשפט לפש"ר בתל אביב באופן שימנע את מימוש נכסי המבקש.
151. בשלב זה הוגשה ביום 28.1.19 בקשה חתומה על ידי גב' עיטל זילברשלג, בעצמה ו/או ע"י ב"כ זילברשלג ושות', שבו היא מבקשת שבית המשפט ייתן החלטה בתיק לאור מצבה הבריאותי המפורט באותה הבקשה.
152. על הבקשה החלטתי בפתקית ביום 29.1.19 כי מבלי להביע עמדה האם יש למבקשת מעמד, אבקש כי ישלחו לי הנספחים המוזכרים בבקשה.
153. ביום 29.1.19 נמסרה הודעה מאת הנאמן שאליה צורפה החלטה נוספת של השופט אלרון בדבר עיכוב ביצוע של הליכי פשיטת הרגל, כאשר בסיומה, בקשת המבקש לעיכוב הליכי פשיטת הרגל נדחתה תוך חיובו בהוצאות של 5,000 ₪.
154. במסגרת אותה הודעה, הוא מבקש למחוק את בקשת רעייתו של החייב מיום 28.1.19.
155. אשת המבקש הגישה בקשה מפורטת יותר ביום 29.1.19 עם נספחים וחוזרת על טענותיה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 156. המנהל, עו"ד דגן שלח לבית משפט זה עדכונים של החלטות שונות של השופטת בפשיטת רגל
2 מיום 14.2.19; מיום 20.2.19.
- 3 157. לאחר "מבול" זה של מסמכים, ניתנה על ידי הבלטה ביום 28.2.19 שבה כתבתי כי התחלתי
4 בתגובת ההחלטה בתיק אך הפסקתי בשל הליכי פשיטת הרגל, וכדי למנוע "פינג-פונג" של בקשות
5 ותגובות, יודיע לי המערער בתוך 10 ימים האם הוא פושט רגל אם לאו, והאם ניתן לו או לא ניתן
6 לו היתר לנהל את ההליכים בתיק זה, וכי הצדדים יגיבו על ההודעה האמורה.
- 7 158. בתגובת המבקש מיום 5.3.2019 הוא אומר כי ניתן להמשיך בהליכים בתיק זה.
- 8 159. לעומת זאת, בהודעה מטעם הנאמן מיום 7.3.19, נכתב כי "בפתחם של דברים הובהר כי כנגד
9 החייב ניתן צו פשיטת רגל תקף, שריר וקיים, שביצועו לא עוכב. בנוסף, בית משפט של פשיטת
10 רגל הורה על עיכוב ההליך דנן".
- 11 160. ביום 17.3.2019 הודיע ב"כ המשיבים 2-3 כי הליכי פשיטת הרגל נמשכים, אך היא מוכנה
12 שיתקיים דיון בתיק כדי לסיימו.
- 13 161. המבקש עותר לכך שבית משפט יתן החלטה בתיק.
- 14 162. רק ביום 5.5.19 התקבלה הודעה מאת הנאמן, כי הצדדים הגיעו להסדר סופי, כפוף לאישור
15 בית משפט לפשיטת רגל, ובנסיבות אלה אין לנאמן התנגדות שהחייב ימשיך בניגוד להליכים בתיק
16 זה ללא דיחוי.
- 17 163. ביום 13.5.19 הגיש המבקש בקשה למתן החלטה בבקשתו המקורית (בקשה 14) והוא עותר
18 לכך שההחלטה תתקבל בהקדם, לאור מצבה הבריאותי של אשתו.
- 19 **דיון והכרעה**
- 20 164. הבאתי את הדברים, ואת השתלשלותם.
- 21 165. כל הקורא את הדברים יסיק כי ניתנו למבקש הזדמנויות רבות להציג את עמדתו, וכלשון
22 האמרה הידועה, ניתן לו יומו בבית המשפט, ולמעשה, ניתנו לו "ימים רבים", וזאת לאורך
23 הדיונים שפורטו לעיל (לכל מי שבקיא במערכת "נט משפט", אני מפרט את הנתונים הבאים: יש
24 בתיק 160 מסמכים בתיק הנייר; הוגשו 20 בקשות לאחר סגירה וניתנו 25 החלטות).
- 25 166. פסק הדין המוסכם שניתן על ידי ביום יז באייר תשע"ט (25.5.2016), (כפי שצוטט לעיל
26 במלואו בפסקה 8), הוא ברור וחד משמעי, ועוסק אך ורק בשאלות של עבירות אתיות של לשכת
27 עורכי הדין.
- 28 167. אומנם מוזכר באותו פסק-דין, כי באישום הראשון (הזיוף בפרשת גליל-מימון; שהוספו לאחר
29 מכן כמשיבים 2-3, כדי לאפשר להם נגישות לתיק לצורך הגשת תגובות ועיון בבקשות המבקש),
30 ייקבע בהסכמה כי תבוטל הכרעת הדין בעניין זה, ויראו את המשיב כזכאי לכל דבר ועניין בפרשה
31 הראשונה של כתב הקובלנה בדין המשמעותי.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

168. לא נקבע דבר וחצי דבר כי בפסק דיני יש ממצא עובדתי כלשהו, לפיו הסכם שכר הטרחה, בין המבקש לבין המשיבים 2-3, הוא מסמך חוקי, בלתי מזויף ותקף משפטית.
169. לצערי, תוך הטעית בית המשפט על ידי המבקש, נכללו מילים אלה בפסיקתא, כפי שצוטטה לעיל בפסקה 10.
170. בכל מקרה, פסיקתא זו כוחה יפה, אך ורק ביחסים שבין הצדדים להליך בבית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לערעורים על בית הדין המשמעותי הארצי של לשכת עורכי הדין, קרי: לשכת עורכי הדין מחוז תל אביב מול המבקש זילברשלג, ואין לה כל נפקות או משקל בשום ערכאה אחרת, ולא כלפי כל אדם אחר, זולת הצדדים להליך הנ"ל.
171. על פי מושכלות היסוד של עולם המשפט, פסק דין בין א' לבין ב', מחייב רק אותם, ואינו יכול לחייב את ג' ו-ד' [אינני דן כרגע בכללים לגבי חליף או יורש בהליך אזרחי, נושא שאינו רלבנטי לתיק זה כלל ועיקר].
172. אם ניישם את הכללים המשפטיים הללו על המקרה שבפניי, התוצאות והמשמעות הינן אלה: ההליכים בבתי הדין המשמעותיים של לשכת עורכי הדין, וכן הערעור עליהם בבית המשפט המחוזי, כולל: פסקי דין שניתנים באותן ערכאות, כוחם יפה בין הצדדים באותם הליכים, כפי שמופיע בכותרת של מסמך זה, דהיינו: לשכת עורכי הדין, מצד אחד, והנאשם או הנילון (ניסים דני זילברשלג), מצד שני.
173. לכן, כל טענת המבקש, כאילו ניתן להתבסס על הפסיקתא כדי לשנות את המצב המשפטי ביחסים בינו לבין גליל ואריה מימון (המשיבים 2-3), שהוספו לתיק זה ביוזמתי רק כדי לאפשר להם אפשרות טיעון), היא טענה שאין לקבלה כלל ועיקר.
174. עזות המצח של המבקש היא, לומר כי בשל פסק דיני הנ"ל, המשיבים 2-3 מתנהגים שלא כדיו, ולכן, לטענת המבקש, הם עושים שימוש שלא כדיו בפסקי הדין שזכו בהם כדיו, עד כדי בקשה לחייבם בפיצויים, או לקבל פסק דין הצהרתי כדי לבטל את פסקי הדין שניתנו נגד המבקש בכל ההליכים שתוארו לעיל. לא ניתן לקבל עמדה זו של המבקש והיא נדחית מכל וכל.
175. בית המשפט המחוזי בירושלים, בשבתו כערכאת ערעור על בית הדין המשמעותי הארצי, אינו מוסמך, אינו רשאי, ולא העלה כלל על דעתו כי אישור הסכם בתוך הליך משמעותי, יכול להשפיע כהוא זה על מערכת פסיקה ענפה בין המבקש זילברשלג לבין האחים מימון.
176. האחים מימון וזילברשלג החליטו כי המחלוקת ביניהם תוכרע על ידי בורר. כפי שתואר לעיל בהרחבה, הבורר הכריע לחובת זילברשלג ולטובת מימון. כך הכריעו גם הבוררים בערכאות הערעור. זאת עשו פעם ראשונה, ולאחר שבית המשפט המחוזי בתל אביב הורה להם לשוב ולדון ולנמק את עמדתם, הם עשו כן ונתנו החלטה שניה ומנומקת, שאושרה בבית המשפט המחוזי. בקשת רשות הערעור על כך, שהוגשה על ידי המבקש, נדחתה על ידי בית המשפט העליון (ראה על כל הנ"ל את הפרטים בפסקה 61 לעיל).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

177. צודקת עו"ד אביגיל מנדל, ב"כ המשיבים 2-3, כי מעשיו של המבקש, וניסיונו להשתמש בפסק הדין של בית משפט זה או בפסיקתא, הינם חוסר תום לב, וערעור כל מושכלות היסוד של סופיות הדין.
178. גם בקשתה של ב"כ המשיבים 2-3 לפיה תשונה הפסיקתא או תבוטל, ויוותר על כנו פסק הדין מיום 25.5.16, היא בקשה מוצדקת, לכל דבר וענין.
179. חבל שהמבקש, שבעבר היה עורך דין וכיום נמצא בהשעיה, מנצל את הידע המשפטי שלו לרעה, נוקט הליכים בכל ערכאה אפשרית ובלתי-אפשרית, וגורם לכך שבתי המשפט, במקום לטפל בעניינים האמיתיים הנמצאים בפניהם, נאלצים להקדיש זמן ניכר ומיותר לבקשותיו ולמסמכים שהגיש לאורך השנים בפני בית משפט זה.
180. הכנסת גורם נוסף, והוא אשתו, המגישה בקשות בשמה ובשם משרד עו"ד זילברשלג, בידיעה ברורה שאין לה מעמד, מהווה דוגמא נוספת, קיצונית, של השימוש לרעה בהליכים המשפטיים, והכל תוך ניסיון לעורר את רחמי בית המשפט בתיאור מצבה הרפואי (שמטעמי צנעת הפרט לא פירטתי אותו).
181. פסוק מפורש מורה לנו: "וְדַל לֹא תִהְיֶה רְיָבוֹ" (ספר שמות, פרק כג, פסוק ג). זה עקרון יסוד של המשפט העברי, שיישמת אתו בפסיקתי (ראה: ת.א. 1496/97 בנק ירושלים בע"מ נ' עזבון לוי קלרה ז"ל (2003); ה.פ. 1134/02 דיאי חי נ' אלי פלאלו (2003)).
182. בכל מקרה, וללא תלות וללא קשר להכנסת רעיותו לתיק זה, עצם בקשתו של המבקש כי ערכאה זו תחייב את מי שלא היה צד בפניה, במסגרת הערעור על בית הדין המשמעתי הארצי, (המשיבים 2-3) בפיצויים, היא חסרת בסיס, ללא תלות וללא קשר לקביעותיי דלעיל.
183. הסגנון המשתלח של המבקש, הן בלשכת עורכי הדין, הן במשיבים 2-3 ובאי כוחם, והן בעו"ד ליאור דגן המנהל המיוחד, לא יעברו ללא תגובה. לכך יהיה ביטוי בהוצאות המשפט.

סיכום ותוצאה

184. יכולתי להאריך יותר, להביא אסמכתאות, ולהציג כל טיעון ותת-טיעון של המבקש, במערומיו.
185. חסתי, במידה מסוימת, על כבודו.
186. אולם, המסר שייצא מהליך זה הוא ברור: אין לעשות שימוש לרעה בהליכים משפטיים, ואין לסלף דברים שנכתבו בהליך משמעתי ולנסות להשתמש בו כקרדום לחפור בו בהליכים אזרחיים, באופן של ניסיון לבטל הליכי בוררות ופסקי דין סופיים חלוטים של בתי משפט שונים, כולל בית המשפט העליון.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמל"ע 62819-02-16 לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב נ' זילברשלג
עמל"ע 32250-03-16 זילברשלג ואח' נ' לשכת עורכי הדין - בית הדין הארצי

- 1 187. לאור זאת, אני דוחה את כל בקשותיו של המבקש, ללא יוצא מן הכלל.
- 2 188. אני נענה לבקשת המשיבים 2-3, ולמניעת כל ספק או פרשנות, אני מבטל לחלוטין את
- 3 הפסיקתא, כך שנותר על כנו אך ורק פסק הדין מיום 22.5.16, כפי שנוסחו מובא בפסקה 8 לעיל.
- 4 189. למותר לציין, ובהמשך לקו שפורט לעיל, אני קובע ומבהיר, כי אין בהליכים שבפניי כדי לפגוע
- 5 כהוא זה בכל פסק דין או החלטה שניתנו על ידי כל ערכאה שהיא שהמבקש הוא צד לה.
- 6 190. לרווחא דמילתא, ולבל יעלה המבקש צל צילו של ספק, אני מבהיר כי כל ההליכים וכל פסקי
- 7 הדין שניתנו ביחסים שבין המבקש לבין גליל מימון ואריה מימון, הם מחייבים ותקפים לכל דבר
- 8 ועניין.
- 9 191. כל ההליכים בבתי הדין המשמעתיים ובבית משפט זה, אינם משפיעים כהוא זה על אותם
- 10 הליכים ובפסקי הדין שניתנו ביחסים שבין המבקש לבין גליל מימון לאריה מימון.
- 11 192. אני מחייב את המבקש, ניסים דני זילברשלג, בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד כדלקמן:
- 12 א. 5,000 ₪ ללשכת עורכי הדין ;
- 13 ב. 15,000 ₪ למשיבים 2-3 ;
- 14 ג. 15,000 ₪ לעו"ד ליאור דגן.
- 15 193. התלבטתי האם יש מקום לחייב את המבקש גם בהוצאות נוספות לטובת אוצר המדינה. ברם,
- 16 מאחר ולא הזהרתי את המבקש על כך, אינני נוקט בצעד זה.
- 17 194. המזכירות תשלח העתק החלטה זו לב"כ הצדדים.
- 18
- 19 ניתנה היום, א' תמוז תשע"ט, בהעדר הצדדים.
- 20

משה דרורי, סגן נשיא

21
22
23